ಸಾಕಾರದತ್ತ
ಸಮಾನತೆಯ ಕನಸು..

ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು

[ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ-2014,
ಮೈಸೂರು]

ಸಂಪಾದನೆ:

ಡಾ. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ

ಎಂ. ಎನ್. ಸುಮನಾ

ಲಡಾಯಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ಗದಗ

Saakaradatta Samanateya Kanasu..
Dimensions of women`s resistence
International women`s day 2014 – Mysooru
by Karnataka Mahila Dourjanya Virodhi Okkoota.

Edited by
Dr. Preeti Shubhachandra
M. N. Sumana, Mysooru

Published by

LADAI PRAKASHANA
#21st, Prasad Hostel,
Gadag-582101, cell:9480286844,
ladaibasu@gmail.com,

copy right: okkoota

Pages:
Price: Rs 100
First Edition: 2015
Copies: 1000, Size: 1/8 Demmy
Used Paper: 70 gsm book print

Jacket & Inner lay out : Arun Kumar.G
Inner illustrations: Krishna Giliyar

Printed at: Ila Mudrana, Bangalore

ವೀಣಾ,
ವಸು ಮಳಲಿ
ಜಾಜಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ
ಎಂಬ ದಿವ್ಯಚೇತನಗಳಿಗೆ..

ಪ್ರಕಾಶನದ ಪರಿಚಯ

ಪ್ರಿಯರೆ,

ಲಡಾಯಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜದ ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಟ್ಟುವ ಗೆಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಮೈದಾಳಿದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಪ್ರಗತಿಪರ ವಿಚಾರಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜೀವಪರ ಸಂಗಾತಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಜನರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ವಿಚಾರ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಸಂಕಲ್ಪ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ

ನಾವೀಗ ಸಂಘರ್ಷದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಕೋಮುವಾದ, ಜಾಗತೀಕರಣ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳು ನಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಬುಡವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಅನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ. ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಎಂಥದನ್ನು ನಾವು ಓದಬೇಕು, ನಮ್ಮರಿವಿಗೆ ಯಾವುದು

ಪೂರಕ, ವರ್ತಮಾನದ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಲ್ಲವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜನತೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಾವೇ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮೆದುರಿನ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಲಡಾಯಿ ಪ್ರಗತಿಪರರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಕಾಶನ. ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಯ ಲೇಖಕರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

'ಖರೀದಿ'ಗಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಓದುವ ಜನಗಳ ನಂಬಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವುದು. ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಓದುವ ವಲಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ಮೂರ್ತರೂಪ ಪಡೆಯಲಾರವು. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಂಥ ಓದುವ ವಲಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಕಾಶನ ಒಂದು ರೂಪುರೇಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 500 ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾದಾರರಾದವರಿಗೆ ಆ ವರ್ಷದ 750 ರೂಗಳ ಮುಖಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಶೇ. 25 ರಿಯಾಯಿತಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಚಂದಾದಾರರಾಗಬಹುದು. 3000 ರೂ. ವಂತಿಗೆ ನೀಡಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರೂ 300 ಮುಖಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಿಮಗೆ ತಲುಪುತ್ತವೆ. 5000 ರೂ. ನೀಡಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರೂ 500 ಮುಖಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಿಮಗೆ ತಲುಪುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ 10000 ರೂ. ವಂತಿಗೆ ನೀಡಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ರೂ 1000 ಮುಖಬೆಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೇಕು ಎಂದರೆ 15000 ರೂ ವಂತಿಗೆ ನೀಡಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು. ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಕಟಣಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸಿ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತಲುಪಲು ನೆರವಾಗಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರ, ನೆರವು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನದ ಭಾಗವಾಗುವಿಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬನ್ನಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸೋಣ.

– ಬಸೂ

ಸಮಾನತೆಯ ಕನಸಿನೊಂದಿಗೆ..

ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಆಚರಣೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಮಹಾನ್ ಆಶಯವಿದೆ. ಈ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಶೋಷಣಮುಕ್ತ ಬದುಕಿನೆಡೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಬದುಕು ಬದಲಾಗಬಲ್ಲದೆಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿ ಹಿಂಸಾಮುಕ್ತ ಸರ್ವ ಸಮಾನತೆಯುಳ್ಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತ ಆರೋಗ್ಯಮುಖಿ ಕನಸುಗಳಿವೆ. ಈ ಕನಸುಗಳು ಕೇವಲ ಪಲಾಯನವಾದಿ ಕಲ್ಪಿತ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀ–ಪುರುಷ ಅಸಮಾನತೆ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದೆ ಎಂಬ ವಿಧಿವಾದಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ಕಡೆ ದೂಡಬಲ್ಲ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಪ್ರಿಯ ನಿಲುವು ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬದುಕನ್ನು ನುಂಗಿ ನೊಣೆಯಬಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪೀಡಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಗುಣಮುಖಗೊಳಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯ ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೇ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ–ಪುರುಷರ ಅಸಮಾನತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿರುವ ತಾತ್ವಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಸುತ್ತಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ರಾಜಕೀಯ, ಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ವಲಯಗಳ

ಮೀಮಾಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿರೋಧಿ ಅಂಶಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿ, ತಮಗೆಂದೇ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಲಿಂಗ ಪಾತ್ರತೆಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂರದೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಗುರುತಿಲ್ಲದ ಮುಖಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ದೂಡಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ಆಯ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಡೆಯಲೆತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಬಹುಮುಖಿ ಆಯಾಮಗಳಿವೆ. ಮೌನ, ರಾಜಿ–ಸಂಧಾನ, ಪ್ರಶ್ನೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಹೋರಾಟಗಳವರೆಗೂ ಹರಹಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ದಿನಾಚರಣೆ, ಸಂಭ್ರಮಗಳು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗುತ್ತ, ಕೇವಲ ಸಂಭ್ರಮದ, ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರಿತ, ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭೋದ್ದೇಶವುಳ್ಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅವನತಿ ಸೂಚಕವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಮಹಿಳಾ ಬದುಕನ್ನು ಹಿನ್ನಡೆಗೊಳಿಸಬಲ್ಲ ಇಂಥ ಅಪಾಯಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ನಾವೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಚರಣೆ ಇದೆ. ಚರಿತ್ರಾರ್ಹ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನ ಕ್ರಾಂತಿ, ರಾಷ್ಯದ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನೇರ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿದ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾತತ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿವುದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಮಂಡಿಸಲಾದ ಪ್ರತಿಭಟನಾತ್ಮಕ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಕಲ್ಪನೆ ನೀಡಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಧಾನವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆ ಇದೆ. ಹೋರಾಟವೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ತ್ರೀ–ಪುರುಷರ ನಡುವಿನದೇ ಆಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಅವಿರತ ಛಲವುಳ್ಳ ಹೋರಾಟವಿದು.

ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ರೂವಾರಿಯಾದ ಕ್ಲಾರಾ ಜೆಟ್ಕಿನ್‌ರ ವಿಚಾರಗಳು ಮನನೀಯ. ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ವಹಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಎಂದು ಕ್ಲಾರಾ ಜೆಟ್ಕಿನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಏನನ್ನೂ ಗಳಿಸಲಾರರು. ಬದಲಿಗೆ ಆಪ್ತ,

ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯ ಶ್ರಮಕ್ಕಿರುವ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಬೆಲೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಶರಣಾಗತಿಯೇ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ಶ್ರಮವು ಆಕರ್ಷಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವೆನಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಯುದ್ಧ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಜೀವರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಳವಳಿಯ ಕಥನಗಳೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರಕ ಆಯ್ಕೆಯ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಮಹಿಳಾ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಹಾದಿಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಭಾರತದ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಬಂಧನದ ಆತಂಕ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೊರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಂದನೆ–ತಿರಸ್ಕಾರ, ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಕ್ರೌರ್ಯಗಳಿಂದ ನಲುಗಿ ನೊಂದರೂ, ಭರವಸೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರ ಕಥನಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಸನಾತನವಾದಿ ಹಾಗೂ ಸುಧಾರಣವಾದಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳದಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಸಂವಿಧಾನದತ್ತ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ನ್ಯಾಯಿಕ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಕೊಡುಗೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಕಾಲ, ದೇಶ, ಸಮಾಜಬದ್ಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಆಯಾ ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅನುಭವಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನ ಸವಾಲಿನದು. ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರೇ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿರಾಟ್ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿನ ಜೀವಂತ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಖರ ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಚಳವಳಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇರುವಿಕೆಯಿಂದ ಆಗುವಿಕೆಯತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದೀ ಜೀವ ಮಿಡಿತದ ಕ್ಷಣಗಳಿವು.

ಇಂಥ ಜೀವ ಸ್ಪಂದನದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟವು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಗಳ ಅರಿವು ಅನುಭವಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂವಹನಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ

ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಒದಗುವ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೋರಾಟದ ಅನುಭವ ಲೋಕ ಮತ್ತೂ ವಿಶಾಲಗೊಂಡು ಬಹುಮುಖಿ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದೆಂಬ ಹಿರಿಯಾಸೆ ಈ ಒಕ್ಕೂಟದ್ದು.

ಒಕ್ಕೂಟದ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಾರ್ಯ ವಿನ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮಾರ್ಚ್ 7, 8ರಂದು ನಡೆಯುವ ಆಚರಣೆಯ ಮೊದಲ ಭಾಗವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಡೆದ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಚಯವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾರಿ 'ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಚಯ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ನಡೆಯುವ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳ ಮುಂಚೂಣಿಯ ನಾಯಕಿಯರನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ; ಅವರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆಯ ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾವೇಶದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

2014 ಮಾರ್ಚ್ 7 ರಂದು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಆಶುಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿತ್ತು. ಸಂಕಿರಣದ ದಿನ ಬಹುಮಾನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡದ್ದು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಕ್ಕೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನೀಡಿತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋರಾಟಗಾರರ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ನಾಗರಿಕರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಂಶೋಧಕರು, ಸಂಘಟನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸ್ಪಂದಿಸಿದರು. ಆ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ರೂಪವನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಾನೂನು, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲವೂ ತೊಡಕಿನದೂ ಆಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವ ಆಧಾರಿತ ಚರ್ಚೆ–ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಅರಿಯಲು

ಯತ್ನಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಇವು ಶುದ್ಧ ಬೌದ್ಧಿಕ ನೆಲೆಯ ಭಾಷಣಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕ್ಲೀಷೆ, ವೈಭವೀಕರಣಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಫಟಿಕದ ಸಲಾಕೆಯಂತಹ ಮಾತೆಂಬ ಬೆಳಕು ಸಭೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ವಿಷಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಹಾಡು, ರೂಪಕಗಳ ಕಲಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಡೀ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ನೇಯ್ಗೆಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಪುರುಷ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಮಟ್ಟಿನವರೆಗೂ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನವೆಂಬಂತೆ ಊಹಾತೀತವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವಿದೆ. ಸಹನೆ, ಶಾಂತಿ, ತ್ಯಾಗ, ಕ್ಷಮೆಗಳಂಥ ಆದರ್ಶವಾದಿ ಒಮ್ಮುಖದ ಗುಣಗಳ ಹೇರಿಕೆಯಡಿ ಸಿಲುಕಿದ ಮಹಿಳೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹಿಂಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದದ ಹೊರತು ಆಕೆಗೆ ಅನ್ಯ ಹಿಂಸೆಯ ಅರಿವಾಗದು. ದ್ವೇಷದ, ಹಿಂಸೆಯ, ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೂಪವದ ಮಹಿಳಾ ರೇಪ್ ಅನ್ನು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡವು. ದೆಹಲಿಯ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ಕೆ. ಸುಮತಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದ ಕಿರು ರೂಪಕದ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಭಿಕರ ಅಂತರಾಳಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು.

ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಭಾಗಿತ್ವ ಕಲ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಉಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು. ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಗಾಂಧಿ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಮೆನ್ ಇನ್ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಪ್ರತಿಭಟನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ತುಂತುರು ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಘೋಷಣಾವಾಕ್ಯಗಳ ಫಲಕಗಳಿದ್ದವು. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ದೀಪದ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಗಾಂಧಿ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಸುತ್ತಾ ಬೆಳಗಿಸಲಾಯಿತು. ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನ – ಕ್ರೌರ್ಯದ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. 'ಮಹಿಳಾ ಯುದ್ಧ'ದ ಹೊಸ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿದ ಮಣಿಪುರದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರಾದ ಇಮಾ ಲಾರೆಂಮ್‌ಬಮ್ ನಾನ್ಬಿ, ರೇಣುಬಾಲಾದೇವಿ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರ ಅಹೆಂತಮ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ ಬೆಳಗಿಸಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದದ್ದು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಆ ದೀಪದ

ಬೆಳಕು ಮಹಿಳಾ ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿದ ಪ್ರತಿರೋಧವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಹಿಂಸೆ–ಕ್ರೌರ್ಯದ ಕತ್ತಲ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಸರಿಯಾದ, ಮಾನವಪರ ಪಥಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ ಹೌದು.

2014 ಮಾರ್ಚ್ 8ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ವೃತ್ತದಿಂದ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಮಾವೇಶದ ಸ್ಥಳವಾದ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತ ವೇದಿಕೆಯವರೆಗೂ ಮಹಿಳಾ ಒಕ್ಕೂಟಗಳ ಬೃಹತ್ ರಾಲಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಒಕ್ಕೂಟಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ಮುಂಚೂಣಿಯ ನಾಯಕಿಯರಾದ ಮೀರಾ ನಾಯಕ್, ವಿಜಯ ದಬ್ಬೆ, ದು. ಸರಸ್ವತಿ, ಇಳಾ ವಿಜಯ, ಸುಮತಿ, ಫಾತಿಮಾ ನಸೀಮಾ, ಅಕ್ಕೈ ಪದ್ಮಶಾಲಿ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಮಣಿಪುರದ ಮೂವರು ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರಿಂದ ಬೆಲೂನು, ದೀಪದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಲಿಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಿವಿಧ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಬ್ಯಾನರ್ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ, ಮಹಿಳಾ ಪರ ಘೋಷಣೆ ಹೊತ್ತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು, ನಾಗರಿಕರು, ಮಧ್ಯಲಿಂಗಿಗಳು, ಹೋರಾಟಗಾರರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ರಾಲಿಯ ದೃಶ್ಯ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ಸಶಕ್ತತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕ್ರಾಂತಿಗೀತೆಗಳು, ಸ್ಲೋಗನ್‌ಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಾ ಹೋರಾಟದ ಬತ್ತದ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ವಿಷಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಿರು ರೂಪಕ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಾಗರೀಕರು ಸ್ಪಂದನೆಯೊಂದಿಗೆ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಹೋರಾಟದ ಕೆಚ್ಚನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಲಯಬದ್ಧ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಯುವತಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಮಟೆಯ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು.

ಸರಿಸುಮಾರು 5 ರಿಂದ 6 ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಬೃಹತ್ ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯವುಳ್ಳ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ 'ತೂರಬೇಡಿ ಗಾಳಿಗೆ ಹೆಣ್ತನದ ಘನತೆಯ/ ಜೀವಕೊಡುವ ಜೀವವಿದು ಕಡಿಮೆ ಯಾರಿಗೆ' ಎಂಬ ಪಲ್ಲವಿಯುಳ್ಳ ಸಮತಾ ಗೀತೆಯಿಂದ ಚಾಲನೆ ದೊರಕಿತು. ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸುಮನಾ ಆಡಿದರು. ಒಕ್ಕೂಟದ ಧ್ಯೆಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಡಾ. ಸಬಿಹಾ ಭೂಮೀಗೌಡ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್ ಅನುಪಮಾ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾದ ಇಮಾ ಲೋರೆಂಬಮ್ ನಾನ್ಬಿ, ರೇಣುಕಾಬಾಲದೇವಿ, ಚಿತ್ರಾ ಅಹೆಂತಮ್ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಸಮಾವೇಶದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾದ ಇಮಾ ಲೋರೆಂಬಮ್ ನಾನ್ಬಿ ಅವರು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ ಮಣಿಪುರದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ಗಾಥೆಯನ್ನು ಕಂಚಿನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಆ ಮಾತುಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಡಾ. ಸುಮಾ ಎಂಬಾರ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್‍ಯಕ್ರಮ

ಕಳೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಸಂಘಟನೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧಿತ ನೃತ್ಯ, ರೂಪಕ, ಗೀತೆಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡವು. ವಿವಿಧ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶ, ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರನ್ನು ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಂದ ಅನುಮೋದಿತವಾದ ಸಮಾವೇಶದ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮಂಡನೆಯು ಸಮಾವೇಶದ ಅಂತಿಮ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಮಹಿಳಾ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕನಸನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನತ್ತ ಇಟ್ಟ, ದಿಟ್ಟ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯವೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟವು ಮೈಸೂರಿನ ಎಂ. ಎನ್. ಸುಮನಾ, ರತಿ ರಾವ್, ಸುಮತಿ, ರೂಪಾ, ವೀಣಾ, ಲತಾ ಮೈಸೂರು ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿ/ಸಂಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ರೂಪು ರೇಖೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯ ಈ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು–ಮಂಡ್ಯ–ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ತನುಮನಧನ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಾಗಿಬಂದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳ ಸಮೃದ್ಧ ಅನುಭವಗಳ ನೆನಪು–ವಿಸ್ತರಣೆಗಳು ವರ್ತಮಾನದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನದ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಎರಡು ದಿನಗಳು ನಡೆದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನವರಲ್ಲದೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಜನತೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ಪರ ನಿಲುವು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವತ್ತ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪ್ರೇರಕವಾಗಬಲ್ಲವು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾವೇಶ ಸಂದರ್ಭದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬರಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿಸಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗತ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟದ ಅನುಭವಗಳು ಕಾಲದ ಕಠೋರ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋಗದಿರಲೆಂಬ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವುದೇ ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೊಸ ಹೊಸ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬಿಕ್ಕಟು ಸವಾಲುಗಳು

ಎದುರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿ ದಾಖಲಾದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳ ನೆನಪುಗಳು ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಾಧನಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಕ್ಕೂಟದ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಚಯ 'ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಕೃತಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತಿನ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಕೃತಿ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಹೋರಾಟದ ಪಥದಲ್ಲಿನ ತಪ್ಪು–ಒಪ್ಪು, ಸಾಧಕ–ಬಾಧಕಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ಚರಿತ್ರೆಯ ನಿರ್ಮಿತಿಗೆ **'ಸಾಕಾರದತ್ತ ಸಮಾನತೆಯ ಕನಸು'** ಕೃತಿಯು ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸೀತೆಂಬ ಸದಾಶಯ ನಮ್ಮದು.

ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಸಹಸಂಪಾದಕರಾದ ಸುಮನಾ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಕೆಯ ಮಾತು ಔಪಚಾರಿಕ ಮಾತ್ರ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಬೃಹತ್ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಚೇತನ ಅವರು. ಸುಮನಾ ಹಾಗೂ ಅವರೊಡನೆ ಹೆಗಲೆಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಮೈಸೂರಿನ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ದುಡಿದ ಮೈಸೂರು–ಮಂಡ್ಯ–ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಸಹಭಾಗಿಗಳಿಗೆ; ಒಕ್ಕೂಟದ ಎಲ್ಲಾ ಸೋದರಿ/ಸದಸ್ಯರಿಗೆ; ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿದ ಗೆಳತಿಯರಾದ ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ ಹಾಗೂ ಸಬಿಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ ಅವರಿಗೆ; ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಬರಹ ರೂಪಕ್ಕಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಂಗಳೂರು ವಿವಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಯು. ಶೈಲಾ ಅವರಿಗೆ; ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಪ್ರೊ. ನೀಲಗಿರಿ ಎಂ. ತಳವಾರ್ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಸಹ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಡಾ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೀತಾಪುರ ಅವರಿಗೆ ಮನದಾಳದ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದೇ ದೀಪದ ಹಲವು ಕುಡಿಗಳಂತೆ ಮಹಿಳಾ ಚೇತನಗಳು ಸದಾ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾ..

– ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ,
ಮೈಸೂರು.
26/2/15.

ಧೃಢವಾಗಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ..

ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ದನಿಯ ಪಲುಕುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಶೋಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹರಳುಗಟ್ಟುವುದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗೂ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ಚರಿತ್ರೆ, ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಕೂಲಂಕಶ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ವಿವಿಧ ಮಗ್ಗುಲುಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ದಾಖಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ದೆಹಲಿ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತೆ ಜಾಗೃತಗೊಂಡ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕ ಪ್ರಗತಿಪರ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೋಮುಹಿಂಸೆಯಿಂದ ನಲುಗಿದ ಕರಾವಳಿಯ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಒಕ್ಕೂಟ ರಚಿಸಿಕೊಂಡರು. 2013ರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟವು ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ಸಮಾವೇಶ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ ಮರುವರ್ಷ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಸಂಘಟಿಸಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೂ, ಮಹಿಳಾ ಪರ ಮನಸುಗಳನ್ನೂ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದ ಸಮಾವೇಶವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ

ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕೂಟದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮಗೆ ಅದು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಆಶಾವಾದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವ ಹಂತವನ್ನಿನ್ನೂ ಅದು ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳ ಸಮಾವೇಶಗಳ ನಂತರ ಒಂದು ಸಕ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಗಟ್ಟಿ ಚಳುವಳಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಂಚ ಆತಂಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಆಶಾದಾಯಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಜನ ಚಳುವಳಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅಂತಹ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹರಡಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಕ್ಕೂಟವು ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನವೂ ಸಹಾ ಈ ಎಲ್ಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಎಂದೇ 'ಸಾಕಾರದತ್ತ ಸಮಾನತೆಯ ಕನಸು' ಹೊತ್ತ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಕ್ಕೂಟವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ, ಆಶಯ, ಗುರಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಶಕ್ತ ಚಳುವಳಿ ಕಟ್ಟುವಂತಾಗಲಿ. ಒಕ್ಕೂಟದ ಇಂಥ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಜೊತೆ ಪ್ರಕಾಶನವು ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ; ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೈಸೂರಿನ ಡಾ. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಸುಮನಾ ಎಂ. ಎನ್. ಅವರಿಗೂ; ಮುಖಪುಟ ಹಾಗೂ ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಅರುಣ ಕುಮಾರ್ ಜಿ. ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದ ಕೃಷ್ಣ ಗಿಳಿಯಾರ್ ಅವರಿಗೂ; ಇಳಾ ಮುದ್ರಣದ ಗುರು ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೂ; ಕೊಂಡು ಓದುವ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳಾ ಪರ ಮನಸುಗಳಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

– ಬಸೂ

ಪುಟ ನಡುಗೆ

ಭಾಗ 1

- ಕರಪತ್ರ: ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ, ಮೈಸೂರು
- ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ
- ಹೋರಾಟದ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರದ ನದಿಗಳು: **ಪ್ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಂಧರಕುಮಾರ್**
- ಮಹಿಳಾ ಪರತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನಸುಗಳು: **ಪ್ರೊ. ಸಿ. ಬಸವರಾಜು**
- ಕಣಜದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಂಪತ್ತು: **ಸುನಂದಾ ಜಯರಾಮ್**
- ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಕತೆಗಾರರು: **ಡಾ. ಕಾರಿನ್ ಕುಮಾರ್**
- ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ: **ಡಾ. ನೀಲಗಿರಿ ತಳವಾರ್**
- ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸು : **ಬಾನು ಮುಷ್ತಾಕ್**
  ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ: **ಶಕುನ್**
  ಪರಿಹಾರ: ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಗಳು: **ಮಲ್ಲಿಗೆ**
  ಬಾಲರನ್ನು ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ದೂಡುವ ಪರಿಸರ: **ಪಿ. ಪಿ. ಬಾಬುರಾಜ್**
- ಲೈಂಗಿಕತೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ – ಒಂದು ಭಿನ್ನ ಆಯಾಮ : **ಅಕ್ಕೈ ಪದ್ಮಶಾಲಿ**
  ಭಾವನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಕಾನೂನು: **ಅರವಿಂದ ನಾರಾಯಣ**
  ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಅನಾಗರಿಕ ವರ್ತನೆ: **ಡಾ. ವಸುಂಧರಾ ಭೂಪತಿ**
- ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು : **ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ**
- ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗ ದೌರ್ಜನ್ಯ: ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು:
  ಕೇಳಲೇಬೇಕಾದ ದನಿ ದಲಿತ ಸೋದರಿಯರದು: **ದು ಸರಸ್ವತಿ**
  ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸ ಬಯಸುವ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿ: **ಕೆ. ನೀಲಾ**

ಭಾಗ 2:

- ವಿಮೆನ್ ಇನ್ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಕರಪತ್ರ
- ವಿಮೆನ್ ಇನ್ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್: ಬೀದಿಯ ಪರ್ಯಾಯ ಶಕ್ತಿ : **ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ**
- ಹಿಂಸೆಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲಲಿ ಅಹಿಂಸೆಯ ಮಿಂಚು ಹುಳಗಳು : **ದು. ಸರಸ್ವತಿ**
- ಚಿತ್ರ ಸಂಪುಟ

ಭಾಗ 3:

- ಜಾಥಾ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗ ಸಮಾವೇಶದ ಕಲಾಪಗಳ ವಿವರ
- ಸಾಗಬೇಕಾದ ದಾರಿ ಇನ್ನೂ ದೂರ: ಸುಮನಾ ಎಂ. ಎನ್
- ಒಕ್ಕೊರಲ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಪ್ರತಿರೋಧ: ಸಬಿಹಾ ಭೂಮೀಗೌಡ
- ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳಿನ ದಾರಿಯ ಸಾಹಸ ಕಥನ: ಇಮಾ ಲೋರೆಂಬಮ್ ನಾನ್ಬಿ
- ಸಹಮತದ ನುಡಿಗಳು
- ಒಕ್ಕೂಟದ ನಿರ್ಣಯಗಳು
- ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಳು

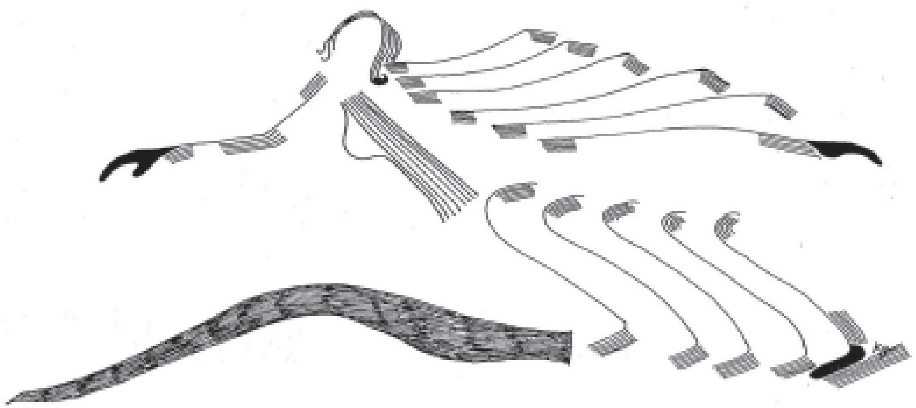

ಭಾಗ 1

ಕರಪತ್ರ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟ

ಮಾರ್ಚಿ 7 ಮತ್ತು 8, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ – 2014, ಮೈಸೂರು.

ಆತ್ಮೀಯರೇ,

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ತುರ್ತು ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಕುಲದ ಆಶಯವಾಗಿರುವ ಸ್ವಸ್ಥ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಸಮಾನ ಭಾಗೀದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಸಮಾಜ ಪಡೆಯಬೇಕಿದೆ. ಮುಂಬರಲಿರುವ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಸಜ್ಜಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸುಳ್ಳು ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳು, ಪೊಳ್ಳು ಭರವಸೆಗಳ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಾಲೀಮು ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ/ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾತಿನಲ್ಲಷ್ಟೇ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಹೈಟೆಕ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಕೋಮುವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣದ ರಹಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆ ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಎಂತಹುದೇ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದು ಅತಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಸೇರಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ರ್‍ಯಾಲಿ, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಹಾಗೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರೂ/ ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಕ ಸಂಘಟನೆಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ 7 ಮತ್ತು 8 ರಂದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಪೂರ್ಣ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ **ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು, ಪರ್ಯಾಯ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ನೆಲೆಗಳು** ಕುರಿತ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 7 ರಂದು ನಡೆಸಲಿದೆ. ಅದೇ ದಿನ ಸಂಜೆ 5.30 ಘಂಟೆಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಗಾಂಧಿ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧದ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕ್ರಮವಾಗಿ **'ವಿಮೆನ್ ಇನ್ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್'** ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾರ್ಚ್ 8 ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಕಲ್‌ನಿಂದ ಬೆಳಗ್ಗೆ 10.00 ಘಂಟೆಗೆ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಜಾಥಾ ಮತ್ತು ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಡಲಿದ್ದು ದಸರಾ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಆವರಣದ ಬಿ. ವಿ. ಕಾರಂತ ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗ ಸಮಾವೇಶ ನಡೆಯಲಿದೆ.

ದುಡಿಮೆಗೆ ಮುಂದು ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ವರದಿಯೊಂದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಳೆಯರು ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ದುಡಿಮೆಯ ಅವಧಿಯ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರದು. ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವುದು ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಒಡೆತನ. ಅವರು ಹೊಂದಿರುವುದು ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಯ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಈ ವೈರುಧ್ಯ ನಮಗೆ ನೆನಪಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಂತೂ ಬಹು ಪಾಲು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ಪೌಷ್ಠಿಕತೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ/ಸುರಕ್ಷತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಅಸಂಘಟಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಗಾಸಿಗೆ ದುಡಿದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸಿಗುವ ಬೆಲೆ ಯಥೇಚ್ಛ ಹಿಂಸೆ!

ಗೃಹ ಸಚಿವಾಲಯದ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಕ್ರೈಂ ಬ್ಯೂರೋ ದಾಖಲೆ ಪ್ರಕಾರ,

- ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು 2008ರಲ್ಲಿ 1,95,856 ರಷ್ಟಿದ್ದುದು 2012ರಲ್ಲಿ 2,44,270 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈ ಅಪರಾಧಗಳು ಅತ್ಯಾಚಾರವಲ್ಲದೆ, ಅಪಹರಣ, ಕಿರುಕುಳ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಗಂಡ ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರು ನಡೆಸುವ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.
- ಪ್ರತಿ 26 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ
- ಪ್ರತಿ 34 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ
- ಪ್ರತಿ 43 ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು ಅಪಹರಣ ಪ್ರಕರಣ ಜರುಗುತ್ತದೆ
- ಇನ್ನು ದಮನಿತರಲ್ಲೆ ದಮನಿತರಾದ ದಲಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ದಾರುಣವಾದುದು. ಬೈಗುಳ, ದೈಹಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಕಿರುಕುಳ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ದಲಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ಮಾಮೂಲಿ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿ 3 ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ದಲಿತ ಮಹಿಳೆ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ದಲಿತರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಾನಿ, ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚುವುದು, ಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಿ ದಲಿತ ಮಹಿಳೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಗೆ ಪರವಾನಿಗೆ ನೀಡುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ

ಲಾಭಕೋರತನವೇ ಉಸಿರಾಗಿರುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುವ ಕೋಮುವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿವೆ. ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಇಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿರುವ ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಮನುಷ್ಯರ ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ನಿರ್ನಾಮಮಾಡಿ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸಿದೆ. ಹೈಟೆಕ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಗರ್ಭವೂ ಮಾರಾಟದ ಸರಕಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಶಿಶುವಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭವೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ಖಾಸಗೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಬಿಡಿಗಾಸಿನ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಬೆವರಿನ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ದೋಚಲು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸೇವೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜೀತಗಾರರಂತೆ ದುಡಿಯುವ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು, ಪೌರಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು, ಗೃಹಕಾರ್ಮಿಕ

ಮಹಿಳೆಯರು, ಅಂಗನವಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರು, ಬಿಸಿಯೂಟದವರು, ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರು ಹೈಟೆಕ್‌ಯುಗದ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾಳಿಗೀಡಾಗುವ ಮಹಿಳೆಯರ ದೇಹ

ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆ, ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಗೌರವದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಹತ್ಯೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

- ಕಾಶ್ಮೀರ, ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರದಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಗಂಡ–ಮಕ್ಕಳು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಖಾತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲದ, ಯಾವಾಗ ಯಾವ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವೆವೋ ಎಂಬ ಆತಂಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೇನೆಯವರಿಂದಲೇ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
- ಪೊಲೀಸರು ಅನೈತಿಕ ಸಾಗಣೆ ಕಾಯ್ದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 377 (ಅಸಹಜ ಲೈಂಗಿಕತೆ) ಅನ್ನು ಗುರಾಣಿಯಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಲೈಂಗಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ಅಣೆಕಟ್ಟು, ಹೈವೆ ಎಂಬ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ನೆಲೆ, ನೆಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅತಂತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರ್ಯಾಯ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳೆಂಬ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿ ಪೊಲೀಸರು ಹಿಂಸೆ ನೀಡಲು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿವೆ.
- ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ನಾಲ್ಕನೇ ಸ್ತಂಭವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳೇ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸಿದರೆ ಪೊಲೀಸು, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವ ಖಾತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮೊರೆ ಇಡುವುದಾದರೂ ಯಾರಲ್ಲಿ?

ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು, ಹೋರಾಡುವ ಚೈತನ್ಯವೇ ದಾರಿ

ಕಳೆದ 3–4 ದಶಕಗಳಿಂದ ಮಹಿಳಾ ಚಳವಳಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಹೋರಾಟದ ಫಲವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಯು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅಡೆ–ತಡೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಮಹಿಳೆಯರು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತಿರುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಇರುವ ಕಾನೂನಿನ

ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ವಿವೇಕ, ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು, ಭಿನ್ನ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಜಾಗೃತಗೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕುವ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ವಿಫಲಗೊಂಡ ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ನಾಂದಿ ಹಾಡಬೇಕು. ಮರಣದಂಡನೆ, ಷಂಡರನ್ನಾಗಿಸುವುದು ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಹಿಂಸೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುರಿತ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸುವುದು, ಮಾನವಜೀವಿಯಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಕೆಯ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ನಿತ್ಯ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠವಾಗಬೇಕು. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವ, ಹಿಂಸಿಸುವ, ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಢಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಐಕ್ಯತೆಯಿಂದಷ್ಟೇ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಪ್ರಗತಿಪರ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಐಕ್ಯತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಸಹಭಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು :

ಮೈಸೂರಿನ ಶಕ್ತಿ ಧಾಮ, ಆರ್.ಎಲ್.ಹೆಚ್.ಪಿ., ಸಮತಾ ವೇದಿಕೆ, ಸಮತಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಜನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ, ಗ್ರ್ಯಾಮ್ ಎಸ್.ವಿ.ವೈ.ಎಂ., ಒಡನಾಡಿ, ಆಶೋದಯ ಸಮಿತಿ, ಓ.ಡಿ.ಪಿ., ಎನ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಎಫ್., ಎ.ಐ.ಎಂ.ಎಸ್.ಎಸ್., ವಿಸ್ಮಯ ಫೌಂಡೇಷನ್, ಮೈಸೂರು ಯೂತ್ ಫೋರಂ, ಧ್ವನಿ ಮಹಿಳಾ ಒಕ್ಕೂಟ, ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಎಲ್., ಮಂಡ್ಯದ ರೈತ ಸಂಘ ಸ್ಪಂದನ, ಮಹಿಳಾ ಮುನ್ನಡೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಮೋಚನಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ಸಮಾನತಾ ಮಹಿಳಾ ವೇದಿಕೆ, ಜನವಾದಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಲೇಖಕಿಯರ ಸಂಘ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ದಲಿತ ಮಹಿಳಾ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ದಲಿತ ಸಂಘರ್ಷ ಸಮಿತಿ (ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದ), ಕರಾವಳಿ ಲೇಖಕಿಯರ ಮತ್ತು ವಾಚಕಿಯರ ಸಂಘ, ಕರ್ನಾಟಕ ಲೈಂಗಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವೇದಿಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಯೂನಿಯನ್, ಸಂಗಮ, ಲೆಸ್ಬಿಟ್, ಪರ್ಯಾಯ ಕಾನೂನು ವೇದಿಕೆ (ಎಎಲ್‌ಎಫ್), ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್, ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮುನ್ನಡೆ, ಸಮತಾ, ಬಿ.ಜಿ.ವಿ.ಎಸ್, ಮಹಿಳೋದಯ, ದಲಿತ ಬಹುಜನ ಚಳವಳಿ,

ಎಐಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂಎ, ಹೆಂಗಸರ ಹಕ್ಕಿನ ಸಂಘ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಫಾರ್ ವಿಮೆನ್, ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳಾ ಒಕ್ಕೂಟ, ಮಾನಸ ಬಳಗ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ವೇದಿಕೆ, ಅಭಿಮತ, ಮಂಗಳೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಟನೆ.

ಬನ್ನಿರಿ, ಸಹಸ್ರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಿ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಗೂ ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗೋಣ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟ
ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ, ಮೈಸೂರು ವಿವಿ, ಮೈಸೂರು
ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ
ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ: ಲಿಂಗತ್ವ–ಕಾನೂನು–ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು
ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ
07. 03. 2014, ಶುಕ್ರವಾರ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ನೂತನ ಸಭಾಂಗಣ

ಉದ್ಘಾಟನಾ ಗೋಷ್ಠಿ 11.00– 12.00

ಸ್ವಾಗತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಮಾತು ಡಾ. ಪ್ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಂಧರಕುಮಾರ್
ಉದ್ಘಾಟನೆ ಪ್ರೊ ಸಿ ಬಸವರಾಜು ಕುಲಸಚಿವರುಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿವಿ,
ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಸುನಂದಾ ಜಯರಾಮ್
ಶಿಖರೋಪನ್ಯಾಸ ಡಾ. ಕಾರಿನ್ ಕುಮಾರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಡಾ. ನೀಲಗಿರಿ ತಲವಾರ್
ನಿರ್ವಹಣೆ ಡಾ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೀತಾಪುರ್

ಗೋಷ್ಠಿ 1 12.00–1.00
ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸು – ಬಾನು ಮುಷ್ತಾಕ್
ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ: ಶಕುನ್, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಬಾಬು ರಾಜ್
ಗೋಷ್ಠಿ – 2 1.00–2.00

ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು – ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ
ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ: ರೇಣುಕಾ ಹೆಳವರ, ಮೈತ್ರೇಯಿ, ನವೀನ್ ಸೂರಿಂಜೆ
ಗೋಷ್ಠಿ – 3 2.30–3.30
ಲೈಂಗಿಕತೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ–ಒಂದು ಭಿನ್ನ ಆಯಾಮ – ಅಕ್ಕೈ ಪದ್ಮಶಾಲಿ
ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ: ಶ್ರೀಕಾಂತ್ ಕಣ್ಣನ್, ಅರವಿಂದ್ ನಾರಾಯಣ್, ಡಾ. ವಸುಂಧರಾ ಭೂಪತಿ
ಗೋಷ್ಠಿ – 4 3.30–4.30
ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗ ದೌರ್ಜನ್ಯ: ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು
ದು ಸರಸ್ವತಿ
ಕೆ. ನೀಲಾ

ಹೋರಾಟದ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರದ ನದಿಗಳು

• **ಡಾ. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ,** ಮೈಸೂರು

'ಹೋರಾಟದ ಸಾಗರದಿಂದಲೇ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಮೋಡಗಟ್ಟಿ ಸುರಿವ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ'

2014ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಆಶಯ 'ಇನ್‌ಸ್ಪೈರಿಂಗ್ ಚೇಂಜ್' ಎನ್ನುವುದು. ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗು ಎಂದು ಅಪ್ಪನ ಮನೆಯಿಂದ – ಸೇರಕ್ಕಿ ಒದ್ದು ಗಂಡನ ಮನೆ ಸೇರುವುದೇ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಿನ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗೆಗಿನ ತಾತ್ವಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಇನ್ನು ಸಾಕು! ತುರ್ತಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಆಗಬೇಕಾದದು ಎಂದು ಕಾಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕರೆ ಕೊಟ್ಟ. ಮಾನವ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಇತಿಹಾಸವೆಂದರೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕನಸು, ಅವಿರತ ಶ್ರಮ, ಹೋರಾಟ, ಸಾವು–ನೋವು, ಗೆಲುವು, ಸಂಭ್ರಮಗಳ ಮಹಾನ್ ಕಾವ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯ ಆಶಿಸುವ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳ ಕಥನಗಳಿವೆ. ಈ ಹೋರಾಟದ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ನದಿಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿ, ಒಮ್ಮತದ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಬಿಂದುವಾಗಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪಿನ

ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟ ಹಾಗೂ ಅವರು ಪಡೆದ ಗೆಲುವಿನ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಚ್ 8ನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನವಾಗಿ ಘೋಷಿಲಾಯಿತು.

ಈ ಬದುಕು ವಿಧಿ ಇತ್ತುದುದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಬದಲಿಸುವ ಸ್ವಯಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಆಯ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರವಿದೆ – ಅನ್ನುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಯೋಚಿಸಿ ಭಾವಿಸಲು ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಯಶೋಗಾಥೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ದೀಪವಾಯಿತು. ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾಲ ದೇಶ ಸಮಾಜ ಬದ್ಧ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳು ಮಾರ್ಚ್ 8ರ ಈ ಹೋರಾಟದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನಂದದ ದೀಪದಂತೆ ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮತದಾನದ ಹಕ್ಕು, ಶಿಕ್ಷಣದ, ಉದ್ಯೋಗದ ಹಕ್ಕು, ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು, ಮಾತೃತ್ವದ ಹಕ್ಕು, ರಾಜಕೀಯ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಹಕ್ಕು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಡೆದ ಹೋರಾಟಗಳು ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಮಹಿಳಾ ಅನುಭವ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟದ ಗೆಲುವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸಲು ಮಾರ್ಚ್ 8ನ್ನು ಮಹಿಳಾ ದಿನವಾಗಿ ಆಚರಿಸುವ ಘೋಷಣಾ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕ್ಲಾರಾ ಜಟ್ಕಿನ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಇದು ಬರಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲ, ಮಹಿಳೆಯ ನಿತ್ಯ ದೈನಿಕದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ, ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳ ಶೋಧಕ್ಕೆ, ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಮೌಲಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 1975ರ ವರ್ಷವನ್ನು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ವರ್ಷವನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಘೋಷಿಸಿದ್ದು, ವಿಶ್ವ ಮಹಿಳಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಪಕತೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. 2003ರ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಆಶಯವನ್ನು 'ಎ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಈಸ್ ಎ ಪ್ರಾಮಿಸ್. ಟೈಂ ಫಾರ್ ಆಕ್ಷನ್ ಟು ಎಂಡ್ ವಯೋಲೆನ್ಸ್ ಅಗೇನ್ಸ್ಟ್ ವುಮೆನ್' ಎಂಬುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಸೇರಿ ರಚಿಸಿದ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟ'ವು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಸಮಾವೇಶವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ಹಿಂಸೆಗೆ 'ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಎನ್ನುವ ಘೋಷಣೆ ಒಕ್ಕೂಟದ ಒಕ್ಕೊರಲಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಕರ್ನಾಟಕದ 30 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಒಕ್ಕೂಟದ ವತಿಯಿಂದ

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಸಮಾವೇಶ ಹಾಗೂ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ 7ರಂದು ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣ ಮತ್ತು ನಾಳೆ ದಿನ 5–6 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಮಾವೇಶ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. ಮೈಸೂರು ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸುತ್ತಲಿನ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು 'ಸಮಾನತೆಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ–ಒಂದಾಗಿ, ಮುಂದಾಗಿ...' ಎಂಬುದನ್ನು ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಘೋಷಣಾ ವಾಕ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆ. ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟದ ಅನುಭವಗಳು ಸಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಈ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದ ಹಾಗೂ ಸಮಾವೇಶದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಮತದಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆರೋಗ್ಯ, ಲೈಂಗಿಕತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಪರಿಸರ, ರಾಜಕೀಯ ಸಂಬಂಧಿತ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮಂಡನೆ, ಬೇಡಿಕೆ, ಹೋರಾಟಗಳು ಈ ಬದುಕು ಬದುಕಲು ಯೋಗ್ಯ ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಇಂತಹ ಸಮಾವೇಶಗಳು ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಬಿತ್ತುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಅತ್ಯುನ್ನತ, ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಹೋರಾಟದ ಅನುಭವಗಳೇ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಜ್ಞಾನಪರಂಪರೆಗೆ ಬುನಾದಿಯಾಗಿವೆ. ಹೋರಾಟದ ಸಾಗರದಿಂದಲೇ ನೀರು ಆವಿಯಾಗಿ ಮೋಡಗಟ್ಟಿ ಸುರಿವ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಲಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರು ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ, ಪುನರ್‌ರೂಪಿಸುವ, ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಂದೋಲನಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಕುವೆಂಪುರವರು ನೀಡಿದ ವಿಚಾರಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯ ಸಮೂಹವು ಇಂದು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತಕರನ್ನು, ಲೇಖಕರನ್ನು, ಹೋರಾಟಗಾರರನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಲಿಕೆ ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗುವಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುವಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಳ ನೈಜ ಅನುಭವ ಕಥನ, ಜ್ಞಾನ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಕಾರಣ, ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಕೊರೆಬೀಳದ

ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ಗಣಿಯಂತಿರುವ ಅವರ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ನಾಗರಿಕರು ಈ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದ ನಿಮಿತ್ತ ಸಹಸ್ಪಂದನದ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದ ಮಹದಾಸೆ.

ರೇಪ್ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ, ಮಾನವ ಜೀವಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ಕ್ರೂರ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟದ ಮಾತುಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಇಂತಹ ಆತ್ಯಂತಿಕ ಹಿಂಸೆಯ ನಾನಾ ಮುಖಗಳ ಅರಿವೇ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾದ ರೊಚ್ಚು–ಕೆಚ್ಚನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬಲ್ಲದು.

ಲಿಂಗತ್ವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾರಗೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರರು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರಹಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಸಾರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೊಂದ, ಶೋಷಿತ, ದಮನಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಿರುವ ಇವರೆಲ್ಲರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತು ಅವರ ಹೋರಾಟದ ಅನುಭವದ ಸಾರ. ದಮನಿತರ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಬದುಕಿನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯೇ ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನಿಜದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಅಂತರ್ ಜಾತೀಯ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅಪರಾಧವೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಮರ್ಯಾದಾ ಹತ್ಯೆಗೆ ಒಳಗಾದಳು. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಯು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತರುಣ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಈ ಕುರಿತಂತೆ ಅರಿವು, ಅನುಭೂತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಒಕ್ಕೂಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

(ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ನುಡಿ)

ಮಹಿಳಾಪರತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನಸುಗಳು

• ಪ್ರೊ. ಸಿ. ಬಸವರಾಜು

'ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪರ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ, ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ'

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಈ ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ರೂಪುರೇಷೆಗಳೇನು? ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳ, ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳ ಕುರಿತು ಪುನರಾವಲೋಕನ ಮಾಡುವುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಹೋರಾಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು, ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಆರ್ಯರ ಸಮಾಜವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಮಾಜವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಕುಟುಂಬವೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಗಂಡುಮಗುವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನಿಷ್ಟಗಳಿದ್ದವು. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನುಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ಸತಿಸಹಗಮನದಂತಹ ಕಠೋರ ಪದ್ಧತಿಗಳಿದ್ದುದು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಪ್ರಗತಿಪರ ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತಃ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿಗಳು ಸಮಾಜದ ಇಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಜಾರಾಂ ಮೋಹನರಾಯರು ಅಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ಛಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದೆಡೆ, 'ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಕೀಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪುರುಷರಂತೆಯೇ ಅವರು ಎಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನಾದರೂ ಹೊರಬಲ್ಲರು' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಕಾರಣ. ಇವು ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿವೆ. ಹೀಗೆ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಇವರನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರಬೇಕಿದೆ.

1848ರಲ್ಲಿ ಯುನಿವರ್ಸಲ್ ಡಿಕ್ಲರೇಶನ್ ಆಫ್ ವಿಮೆನ್ಸ್ ರೈಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಡಿಕ್ಲರೇಶನ್ ಬಂತು. ಇದರಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ಜನಾಂಗ, ಧರ್ಮ, ಲಿಂಗ, ಜಾತಿ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕು, ಜೀವ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು, ಘನತೆಯಿಂದ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇವೇ ಮುಂತಾದವು ಲಾಹೋರ್ ಡಿಕ್ಲರೇಶನ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದರ 14ನೆಯ ವಿಧಿಯು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ

ಸಂವಿಧಾನವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕೂಡಾ ಹಲವಾರು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿವೆ.

ನಾವು ಇಂದು ನೋಡುವ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣದ ಲಿಂಗಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವಿಕೆ ಕೂಡ ಒಂದು. ಇದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆ ಎಂಬುದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾಪರ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಕೊರತೆಯಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಸತ್ತುಗಳು, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ನೋಡಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡೋಣ, ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎನ್ನುತ್ತ, ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಶುಭವನ್ನು ಹಾರೈಸುತ್ತ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಸಚಿವರ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣ)

ಕಣಜದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಂಪತ್ತು

• ಸುನಂದಾ ಜಯರಾಂ

ಇಂದು ನಮ್ಮ ದಿನ–ಮಹಿಳಾ ದಿನ; ಹೆಮ್ಮೆಯ ದಿನ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳು ನಮ್ಮ ದಿನವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಚೇತನ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ದಿಟ್ಟ–ಧೀಮಂತ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ, ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕಿ ಕ್ಲಾರಾ ಜಟ್ಕಿನ್ ಅವರು ಮಾರ್ಚ್ 8ರ ಮಹಿಳಾ ದಿನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಲು ಪಟ್ಟ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಇಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಮೊದಲೇ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾರ್ಚ್ 8ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಚಯ ಇಂದು ಇತಿಹಾಸದ ಗ್ರಂಥಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ಕಣಜದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಸೇರ್‍ತಾ ಇದೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಂತಹ ವಿಷಯ. ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಗುಲಾಬಿ ಬಿಳಿಮಲೆ ಅವರು 'ನೆರಕೆಯ ಪಲುಕು'ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಕನಸುಗಾರ್ತಿಯರ ಕನಸನ್ನು ನನಸುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ, 'ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಂಘಿಕ ಶ್ರಮದ ಫಲ; ಎಲ್ಲರೂ ಮುಖ್ಯರೇ' ಎನ್ನುವ ಅಂಶವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರೀ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಲಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ಕೃತಿಯ ಪರಿವಿಡಿ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನನ್ನಿಸಿತು ಅಂದ್ರೆ, ಪರಿವಿಡಿ ನೋಡಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮೊದಲು ಓದ್ಲಿ; ಯಾವ ಪುಟವನ್ನು ಮೊದಲು ತೆರೀಲಿ? ಅಂತ ಮನಸ್ಸು ಚಡಪಡಿಸೋಕೆ ಶುರುಮಾಡಿಬಿಡ್ತು. ಅಂತಹ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅಂಶಗಳು

ಪರಿವಿಡಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಕಣಜದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನ ರೀತಿ ಕೃತಿಯ ಭಾಗಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳ ತಲೆಬರಹಗಳಿದ್ದು, ಓದುವ ವಿಷಯದ ತಿರುಳನ್ನು ಅವು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಕ್ಷರಗಳ ಜೋಡಣೆ, ಪುಸ್ತಕದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಂಗಳೂರಿನ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾವೇಶದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ದನಿ ದು.ಸರಸ್ವತಿ ಅವರದು ಎಂದು ಹೇಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಸಾರಾಂಶ ಒಂದು ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಕೋಮು, ಜನಾಂಗ, ಧರ್ಮ, ಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ದೇಹವನ್ನೇ ರಣಾಂಗಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ದನಿಯೆತ್ತಿ ಸ್ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಹೋರಾಡೋಣ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಇಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕವನಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು, ಘೋಷಣೆಗಳು– ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತಹ ಈ ಸ್ಮೃತಿ ಸಂಚಿಕೆ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾರದಂಥದ್ದು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಕೂಗೂ ಒಂದೇ; ಅದು ನೊಂದು ಬೆಂದಿರುವ ಜೀವಗಳ ಸಂತಾಪ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೊಂಡು, ಓದಿ. ಅದೇ ನಾವು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ. ಮಹಿಳೆಯರ ದಿನ ಎಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತ ಅಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕು, ಸ್ನೇಹಿತರು ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಗಬಾರದು. 'ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಗೆಳತಿ ಗೆಳತಿ ಅಲ್ಲ/ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಆಣೆಮಾಡು/ ನೋಡು ನೋಡು ಬರುತ್ತಿದೆ ಸೋದರಿಯರ ದಂಡು/ ಹಿಂಸೆ ಅಳಿಸಿ ಹೊಸ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆದವರು' ಎಂಬುಅದನ್ನು ಮರೆಯಲಸಾಧ್ಯ. 'ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮಹಿಳೆಯರ ದನಿ. ನಮ್ಮ ಬದುಕು ನಮ್ಮದು ನಾನು ನಾನೇ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

('ಇನ್ನು ಸಾಕು' ಕೃತಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಆಡಿದ ಮಾತು.)

ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಕತೆಗಾರರು

• ಡಾ. ಕಾರಿನ್ ಕುಮಾರ್

ಅನು: **ದು. ಸರಸ್ವತಿ**

'ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ದೂಡುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖವನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ'

ಈ ಕತೆ ಶುರುವಾದದ್ದು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯರು, ಅವರ ಅಜ್ಜಿಯರು, ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕತೆಗಳ ಹೇಳಿಕೊಂಡೇ ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವಳ ಆ ಕತೆಗಳು, ಅದ್ಭುತ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸಗಳು. ನೋವು ಸಂಕಟಗಳ, ಬದುಕುಳಿವ ಭರವಸೆಯ ಕಣ್ಣೀರ – ನಗುವಿನ ಇತಿಹಾಸ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಭ್ರಮದ ಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು: ಹಾಡು, ಕುಣಿತ, ಚಿತ್ರ, ಕಾವ್ಯ, ಕನಸು ಮತ್ತು ಕತೆ. ನಿನಗೊಂದು ಕತೆ ಹೇಳುವ ಹಂಬಲವಿತ್ತು. ಅವರು ನನ್ನ ತುಟಿಯ ಸೀಳಿರದಿದ್ದರೆ - ತೀರಿಕೊಂಡ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕತೆಯ ನಿನಗೆ ಹೇಳಬಯಸಿದ್ದೆ.

ಹರಿದ ತುಟಿಗಳು ಮೌನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ, ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕತೆಯ ಚೂರುಗಳ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ತಮ್ಮ ದನಿಗಳ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು. ಖಾಸಗಿ ದು:ಖವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಪರಾಧವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ. ಆದರೆ ಅವು ಅರ್ಧ ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧ. ಮಾನವರಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕಿನ ಉಲ್ಲಂಘನೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ದೂಡುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖವನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವು ರಾಜಕೀಯ ವಲಯದಿಂದಲೇ ಕಾಣೆಯಾಗಿವೆ

ನ್ಯಾಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳ ವಿವರಿಸಿರುವ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳು ಲಿಂಗತ್ವಕ್ಕೆ ಕುರುಡಾಗಿ, ಅವಿವೇಕಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿವೆ; ಮಹಿಳೆ ಕುರಿತು ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಹೀನಾಯ ಭಾವವನ್ನು ನ್ಯಾಯಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ, ಹೊರಹಾಕಲಾಗಿದೆ, ಒರೆಸಿಹಾಕಲಾಗಿದೆ, ಅದೃಶ್ಯರನ್ನಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಗೋಚರತೆಯನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ, ಶಿಶು ಹತ್ಯೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಲೆ, ಆಸಿಡ್‌ನಿಂದ ಮುರುಟಿಸುವ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಮೂಲಕ ಕಾಣೆಯಾಗಿಸುವುದನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕತೆಗಳ ಬರೆಯಲು ಹಾಳೆಗಳಿಲ್ಲ. ಹಾಳೆಗಳ ಹುಡುಕಬೇಕು, ಸೃಷ್ಟಿಸಲೂ ಬೇಕು. ನಾವೇ ಹೊಸ ಹಾಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು, ಇತಿಹಾಸವ. ಹೊಸ ನೆಲೆಗಳ ಹುಡುಕಿ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಗಳ ಹೇಳಲು ತಡೆಯುವ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಗಡಿಗಳ ದಾಟಲು; ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮಸುಕು ಮಾಡುವ ಮೌನ ಮುರಿಯಲು, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಅಗೋಚರಗೊಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕು: ಇತಿಹಾಸವ ಮರಳಿ ಹೇಳಲು, ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು. ದನಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲು. ನಾವು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು; ನಾವು ಬದುಕುಳಿದ ದಾರಿಗಳ, ಕಾದಿಟ್ಟ ಬೀಜಗಳ, ಬೆಳೆದ ಔಷಧೀಯ ಮೂಲಿಕೆಗಳ, ನಾವು ನೇಯ್ದ ಎಳೆಗಳ, ನಮ್ಮ ತೊಗಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಜ್ಞಾನಗಳ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಳದೊಳಗಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನಗಳ ಅರಸುತ್ತ ಹೋದಂತೆ – ನಾವು ತಿಳಿದ, ತಿಳಿಯಲೇಬೇಕಾದ ಸತ್ಯಗಳ ನಾವು ಕಾಣಬೇಕು.

ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕತೆಗಳ ಕೇಳಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಕತೆಗಾರರು. ನಾವು ಅಧಿಕಾರದೆದುರು, ಅಂಧಕಾರದ ಬಳಕೆ–ದುರ್ಬಳಕೆ, ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವವರೆದುರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಹೀನ ಮಹಿಳೆಯರು, ದಲಿತರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಅಲಕ್ಷಿತರು ಮತ್ತು ದಮನಿತರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೂ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ, ಮುಖವಿಲ್ಲದ, ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲದವರಿಗೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮದು ಅಧಿಕಾರದಂಚಿನ ಪಯಣ. ಅಲ್ಲೇ ಅಧಿಕಾರಹೀನ ಎಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮರು ನೇಯುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಘಿಕ ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಯು, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲದು. ಈ ನ್ಯಾಯತತ್ವ ಕುರಿತೂ ನಾವು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಅದು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭೀಕರಿಸುವ, ಇತಿಹಾಸೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ, ಶಿಕ್ಷೆಯ, ಸೇಡಿನ, ಪ್ರತೀಕಾರದ, ನ್ಯಾಯದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಧಾನದ ನ್ಯಾಯದತ್ತ, ಮರು ಜೀವತುಂಬಿ ಮಾಯಿಸುವ ನ್ಯಾಯದತ್ತ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳ ಗುಣಪಡಿಸುವ ನ್ಯಾಯದತ್ತ ಸಾಗುವ ನ್ಯಾಯತತ್ವವಿದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಕಥನಗಳು, ನೋವಿನ ನೆಲೆಗಳು, ಧ್ವಂಸ–ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ತಾಣಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿಯ ಕುರಿತು ಮರು ಚಿಂತಿಸುವ, ಮರುಕಲ್ಪಿಸುವತ್ತ ಒಯ್ಯಬಲ್ಲವೇ? ನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿಯ ಶೋಧಿಸಲು, ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಯಾವ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ವಿವೇಕಗಳ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿದೆ? ಮಿಡಿವ ಮನವನ್ನು ವೈಚಾರಿಕತೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸದೆ ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ದನಿ ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ನೋವುಗಳ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನ್ಯಾಯತತ್ವದ ಮರುಕಲ್ಪನೆಯ ಕಡೆಗಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದೊಳಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಾಂಘಿಕ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಳವಾಗಿಸುವ, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ವಾಸ್ತವಗಳ ಪಠ್ಯಗಳ ಬರೆಯಲಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವೇ ಈ ನ್ಯಾಯ ತತ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಧಾನ ಧಾರೆಯ ಮಹಿಳಾ ವಿರೋಧಿ ತೀರ್ಪುಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ತಡೆಯೊಡ್ಡುತ್ತವೆ. ಈ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳ ಅಧಿಕಾರದ ಹದ್ದು ಮೀರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಜ್ಞಾನದ, ರಾಜಕೀಯದ ಹೊಸ ಮಾದರಿಗಳ ಹುಡುಕಾಟವಾಗಿದೆ; ಆರೈಕೆ, ಕಾಳಜಿ, ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಜೋಡಣೆಯ ಬದ್ಧತೆಯ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ರಾಜಕೀಯ ಇದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲ ನ್ಯಾಯ ಇದರ ಗುರಿ.

ಭಿನ್ನವಾದ ಕನಸಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ನಮಗೆ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸೆಯು ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಈ ಭಿನ್ನವಾದ ಕನಸಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಕಥನವ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿ ಕಾಲಿಡದ

ವಲಯಗಳ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಪಠ್ಯವ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆದು ಮಾತುಗಳ, ಅರಿವಿನ ಆಳದ ಪದರಗಳತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಯ್ಯಬೇಕಿದೆ. ಕುಣಿಯುವವರನ್ನು ಕುಣಿತದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಿದೆ. ನಾವು ಕುಣಿಯುವವರು ಹೌದು ಕುಣಿತವೂ ಹೌದು! ಎಂಬ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವ ದಾರಿಗಳ ಕುರಿತು ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಾವು ಹಿಂಸೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಮತ್ತು ಸಾಂಘಿಕ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ತೀರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಕನಸುಗಳು ಕೊನೆಯಿರದ ದು:ಸ್ವಪ್ನಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಭವಿಷ್ಯವು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಛಿದ್ರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ತನ್ನದೇ ಸಮಾನತೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಶಾಂತಿಯ ಕುರಿತು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಸತ್ಯಗಳನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ ತುರುಕಿ ಹಲವು ಜೀವನ ದರ್ಶನಗಳ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಬಹುಜನರ ಸುಲಿದು, ನಿಸರ್ಗವ ಬರಡು ಮಾಡುವ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ–ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕಳಂಕ ಹೊರಿಸಿ ಅಗೌರವಿಸುವ ಜಾಗತೀಕರಣಗೊಂಡ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಇದು ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಮೇಲಿನ ಯುದ್ಧ ತಂದಿರುವ ಕಾಲ; ಭಯಾನಕ ಅಭದ್ರತೆ, ಭೀಕರ ಯುದ್ಧಗಳ ಕಾಲ. ಎಣ್ಣೆ, ಭೂಮಿ, ವಜ್ರ, ಖನಿಜ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಾಕ್ರಮಣ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳು ಜಾಗತಿಕಗೊಂಡಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಪೂರ್ವಭಾವಿ ದಾಳಿ, ಪರೋಕ್ಷ ಹಾನಿ, ಎಂಬೆಡ್ಡೆಡ್ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ಶತ್ರು ಪೈಪೋಟಿ, ಮಿಲಿಟರಿ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ, ತಂದೊಪ್ಪಿಸು ಎಂಬ ನೆತ್ತರಲ್ಲಿ ನೆಂದ ಹೊಸ ಪದಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಪ್ರಬಲ ರಾಜಕೀಯ ಚಿಂತನೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಪಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ, ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಾಗದ ಕಾಲವಿದು. ಹಲವರ ಮಾರಣಹೋಮವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಲಿಂಗತ್ವಹರಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿಯಿದು. ಹಿಂಸೆಯು ಹೊಸಹೊಸ ಸಮಕಾಲೀನ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದು. ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂಬುದು ಸವಲತ್ತುಳ್ಳವರ, ಪ್ರಬಲರ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿವೆ. ಜನತೆಯು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾಲವಿದು. ಇದು, ಇತರರಿಗಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಅವಕಾಶ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ, ಮುಚ್ಚಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ. ಒಂದೇ ಕೃಷಿ, ಒಂದೇ ವಿಜ್ಞಾನ, ಒಂದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿ–ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತಿದೆ.

ಬಹುಶ: ಈ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸವಾಲಿನದು. ಚೂರು–ಪಾರುಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳ ಹುಡುಕಬಹುದು. ಭಯ ಮತ್ತು ನಾವು ಇದರ ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ: ಕವಿಯಂತೆ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕುರಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಭಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೊಂಚ ಚುಕ್ಕಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ ನಿನಗಾಗಿ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡುವೆ, ಕತೆಯೊಂದ ಹೇಳುವೆ: ಭೀತಿ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳ ಕತೆ; ಕಾಣೆಯಾದವರ, ಅದೃಶ್ಯರಾದವರ ಕತೆ. ಅದೆಷ್ಟು ನಿಜವೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಕತೆಯಿದು. ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಲಾರೆನ್ಸ್ ಥಾರ್ನ್ಟನ್ ಹೇಳುವ,. ನಿರಂಕುಶರ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾದ ಕತೆಯಿದು. ಕಾರ್ಲೋಸ್ ರ್‍ಯುಡ ಎಂಬುವನು ಬಲು ಸೌಮ್ಯ. ಮಕ್ಕಳ ಲೋಕದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಟಕ ಕಲಿಸುವ ಗಾಢ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಿರಂಕುಶರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಲೋಸ್ ತನ್ನ ಬಳಿಯೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಉಡುಗೊರೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕನಸೊಂದರ ತಾಣ, ತಾವು, ಪಾತ್ರೆ ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾಣೆಯಾದವರ ವಿಧಿಯನ್ನು ಆತ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ಅರ್ಜೆಂಟಿನದೆಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಿಲಲಿ ಕೂತು ಕಾರ್ಲೋಸನ ಕತೆಗಳ ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ: ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾವು ಕುರಿತ ಕತೆಗಳು, ಕಾಣೆಯಾದವರ ಕತೆಗಳು, ಅದೃಶ್ಯರಾದವರ ಕತೆಗಳು. ಹಿಂಸೆ ತೀವ್ರಗೊಂಡಾಗ ಮೊದಲಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರು ಮಹಿಳೆಯರು. ಮಗಳು, ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿಯರು ಆದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ಲಾಜ ಡಿ ಮೆಯೋ ಬಳಿ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ಲಕಾರ್ಡುಗಳ ಹಿಡಿದು ಕಾಣೆಯಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈಹಿಡಿದು ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ನಾಟಕ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕತೆಯ ಆಲಿಸುತ್ತ, ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲೇ ಭರವಸೆಯ ನೀಡುತ್ತ, ಸಮುದಾಯದ ಭಾವನೆಯ ಹೆಣೆಯುತ್ತ ಆಡುವ ನಾಟಕವಿದು. ಗಂಡಸರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಮುದಾಯ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲವನು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲುಗಳು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಾವು ಉದಾಸೀನ ವೀಕ್ಷಕರು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು, ನೋಡುಗರು, ಪರಿಣಿತರೂ ಆಗಿರಬಾರದೆಂದು ಜನ ಅರಿತರು. ನಿರಂಕುಶತೆಯ ನೋಡುಗರಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ವೀಕ್ಷಕರಲ್ಲ. ಅವಳು/ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಆಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನೆಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಯದೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹೆಕ್ಕಬೇಕು

ನಾವು ಇತಿಹಾಸವ. ಅದನ್ನು ಹೊಸ, ಭಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸಬೇಕು, ಪರಿಣಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ. ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ಲಂಗರು ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಥನದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಆಳವಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಭಿನ್ನಮತದ ಸಂಕಥನದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಥನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕರಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಂಟೀನಾದ ಪ್ಲಾಜಾ ಮೆಯೋದ ತಾಯಂದಿರು ಈ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪರ್ಯಾಯ ಸಂಕಥನದ ಆರಂಭವನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಈ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯು ಕೇವಲ ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ವಿವರಿಸುವ; ಎಣಿಕೆಯ, ಶೇಕಡವಾರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ; ವಿಂಗಡಿಸುವ; ತನ್ನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಹೊಂದಲಾಗದ ಅಥವ ವಿವರಿಸಲಾಗದ ಸಂಗತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉದಾಸೀನತೆ ತೋರುವ; ಐರೋಪ್ಯ ಕೇಂದ್ರಿತ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ವೈಧಾನಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವುದು. ಪರ್ಯಾಯವು ಬಲಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಮೇಲಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಕೋಮುವಾದಿ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಥನಗಳ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ: ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ನೇರ ಮಾದರಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ, ಪೂರ್ಣಬರಹದ ವಿಧಾನಗಳ ಹೊಸ ಮಳೆಬಿಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು. ಅಮೂರ್ತತೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾವ್ಯ, ಮಿಥ್ ರೂಪಕ ಮೌಖಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಅರಿಯಲು ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಗುಣಾತ್ಮಕ ವೈಧಾನಿಕತೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ, ಶೋಷಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ನಿಸರ್ಗದೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ತಿಳಿವಿನ ದಾರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ: ಈ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು, ಸತ್ವವ ಅರಿಯಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯದತ್ತ ಸಾಗಲು, ಮರೆಯಾದ ಜ್ಞಾನಗಳ ಮರುಹಿಡಿಯಲು, ಮರೆತು ಹೋದ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಮರು ಜೀವ ನೀಡಲು, ಇತರ ವಿಶ್ವಗಳ ಮರು ಹುಡುಕಲು, ಭವಿಷ್ಯವ ಮರು ಹೆಣೆಯಲು.

ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲೂ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಪರ್ಯಾಯ ಸಂಕಥನದ ಆರಂಭವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು.ನಾವೀಗ ಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು

ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳೆಯ ವಿಭಾಗವೂ ಖಾಲಿ ಸದ್ದು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೊಸದನ್ನು ಹುಡುಕಲು ತಡಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಈಗಿರುವ ಶೋಷಿಸುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ, ಉನ್ನತ ಮನುಷ್ಯ ಸತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹೊಸ ಪದಗಳ, ಹೊಸ ದಾರಿಗಳ ಹುಡುಕಲು, ಮಾನವ ಚೈತನ್ಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಇಂದಿನ ಜಗದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹೊಸ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ; ಹಲವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಒಂದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲ. ಐರೋಪ್ಯ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ, ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲ : ಜಗತ್ತಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಾಗರೀಕತೆಯಲ್ಲಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂತತಿಗಳ ಅನುಭವಗಳು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳ ಕಣಜವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದ, ಇತರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅಂತರ್ಗತರಾಗಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಏಕರೂಪಿ ರಚನೆಗಳ ಹೇರಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪದ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ. ಮಿಲಿಟರೀಕರಣ, ಅಣ್ವಸ್ತ್ರೀಕರಣ, ಯುದ್ಧದಂಥ ಜಾಗತಿಕ ಮಾದರಿಗೆ ಸವಾಲಾಗುವ ಹೊಸ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ. ವಿವಿಧ ಸಮಾಜಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು, ಅವರ ತತ್ವದರ್ಶನವನ್ನು, ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು, ಅವರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆ; ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ, ದೇಸೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟ, ವಿವಿಧ ನಾಗರಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಣನಗೊಳ್ಳುವ ವಿಶಾತ್ಮಕತೆ.

ಬದಲಾವಣೆಯ ಪರ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿದೆ: ಎಲ್ಲೆಡೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂವಾದಗಳಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವ ಮೀರುವ, ಸಡ್ಡು ಹೊಡೆಯುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂವಾದಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ದರ್ಶನಗಳ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಬಲ್ಲ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಂಕಥನ, ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಇದು, ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಪರ್ವತದಂತೆ; ಏಕೈಕ ಕತೆಯ ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಂಧಾನಗೊಂಡ ಸಂವಾದವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಮರ್ಮರ' ಒದಗಿಸುವ ಅವಕಾಶದಡಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮರದ ಸುತ್ತ ಸೇರುತ್ತೇವೆ, ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಪುಟ್ಟ ಭಾರತಗಳ ಕತೆ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾನವಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಕಥನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ; ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಏಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಐಹಿಕ/ಭೋಗಲೋಲುಪತೆಯ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ತಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಬಲ ಆಲೋಚನೆಯ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಕಥನವಲ್ಲವಿದು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಕಥನದಲ್ಲಿಯೂ

ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ/ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಗಳ ನೀಡುವ ಸಂಕಥನವಿದು. ಇದರರ್ಥ ಮತ್ತೊಂದು ನೀತಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯ ಕುರಿತ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಅಗತ್ಯ ನಮಗಿದೆ: ವಾಸ್ತವ ಕುರಿತ ಇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂವಾದವಿದು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ, ಭಿನ್ನಮತಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕಾರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇದಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸುಗಮ, ಉತ್ತಮ, ಆಡಳಿತ ನೀಡುವ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಸಮಾನತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿದು. ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಭುತ್ವದ ಮುಖವಿಲ್ಲದ, ತಟಸ್ಥ ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿಸುವ ಸಮಾನತೆಯಲ್ಲವಿದು, ಮಾನವತ್ವದ ಆಳದಿಂದ, ಬೇರುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಘನತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅಧಿಕಾರ ನೆಲೆಯ ಸಂಕಥನವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕುರಿತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಂಕಥನ:

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕುರಿತ ಪ್ರಬಲವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ತಳುಕುಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವರೇ ಹೊಂದಿರುವವರು ಮತ್ತು ಹಲವರು ಹೊಂದಿರಬಾರದೆಂಬ ಅಸಮಾನ ವಿತರಣೆಯ ಖಾತ್ರಿದಾರನಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಅಸಮಾನತೆಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಹುಜನರು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುತ್ತ ಬಡತನ ರೇಖೆಯ ಕೆಳಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆ ಎಂಬ ಬಣ್ಣದ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಾದ ಈ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಕುರಿತ ಹೊಸ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕು; ಜ್ಞಾನೋದಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆಯುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮರುಶೋಧಿಸುವ ತುರ್ತಿದೆ.

ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆರೈಕೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ: ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದ ಬದಲಿಗೆ ಅಂಚಿನವರ ಇತಿಹಾಸ. ಅದು ಅಂಚಿನವರ ಪಯಣ: ಅದೊಂದು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಊಹಾ ಪಯಣವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ, ಬದುಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮತ್ತು

ಸಮುದಾಯಗಳ ಬೆಸೆಯುವ ಪಯಣವದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಮುದಾಯದ ವೈಯಕ್ತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಯ ಆಯಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದಂತೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಪಲ್ಲಟವೇ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಚಿನವರು, ದಕ್ಷಿಣದ – ಉತ್ತರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳೇ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ಚಿಯಾಪಸ್, ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಾಧಾರ ಮತ್ತು ಜೀವಲೋಕಗಳ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೋರಾಟದ ಮೂಲ ದರ್ಶನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಂಘಟನೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ದರ್ಶನವು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಇವರು ಕರ್ಮಠ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ; ಪಯಣವೇ ಅಮೂಲ್ಯವೆಂದು ಅರಿತಿರುವ ಅವರು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮೂರು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ಕೇಳುತ್ತ ನಾವು ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಕೇಳುವುದೇ ಯಜಮಾನರ ನಿರೂಪಣೆಗಳಿಗೆ, ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು ರೂಪಿಸುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಕೇಳುವಿಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಯಜಮಾನರ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಆಡ್ರೆ ಲೊರ್ಡ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ; ಯಜಮಾನರ ಉಪಕರಣಗಳಿಗೆ ಯಜಮಾನನ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ, ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನತೆ, ಭದ್ರತೆ, ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಕುರಿತ ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಯಜಮಾನ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡುವ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ತರ್ಕವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ತಡೆಯಬೇಕು, ಆಸ್ಫೋಟಿಸಬೇಕು. ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಈ ಆಸ್ಫೋಟದೊಂದಿಗೆ ಈ ಅತಿಕ್ರಮಣದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಹವಾಲುಗಳು, ಜನನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ, ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜನರ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿಸುವ ಯತ್ನವಿಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪ್ರಬಲ ಆಲೋಚನೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಭಾಗಗಳು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ವಿವಿಧ ದಾರಿಗಳ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರತಿರೋಧದ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳವು ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡುವ, ಯತ್ನವಿದು. ಉಲ್ಲೇಖಿದ ಇತರ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತ, ಜಗದ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ, ಉದ್ದೇಶ ಇಂಥ ಪ್ರತಿರೋಧದ್ದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಸಾಹತೀಕರಿಸುತ್ತ ಈ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಸಾಗಿವೆ.

ಹೊಸ ಉಪದೇಶ ಅಥವ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಬೆಳೆಸುವ ಅಥವ ಹೊಸ ಸುಸಂಬದ್ಧ ರಾಜಕೀಯ ಮಾದರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಹೊಸ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕಲ್ಪನಾಶೀಲ ವೈಚಾರಿಕತೆಯು ಅಧಿಕಾರ ಶಕ್ತಗಳನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ತರ್ಕವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಆಗ ಅವಿರ್ಭಾವಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಹುಶ: ಕವಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ವಾಡಿಕೆಯ ಮುರಿದು, ಇತಿಹಾಸದ ನಡೆಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ, ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ರಾಜಕಾರಣದಾಚೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಹುಡುಕುವ, ಬೇರಿನ ಹಾಡ ಹಾಡುವ, ಕನಸುಗಳ ನೇವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ತನ್ನ ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯೆಡೆಗಿನ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಆರೈಕೆಯ ನೀತಿಯೊಂದಿಗಿನ ರಾಜಕೀಯತದತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆರೈಕೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಕಡಿದುಕೊಂಡ ಬಡತನ ಕುರಿತ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ (ಬಡತನ ರೇಖೆಗಳು, ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಡಾಲರ್, ಮಿಲೇನಿಯಂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳು, ಬಡತನ ಇಳಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ) ಮತ್ತೊಂದರ ದನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವರನ್ನು ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕುರಿತು ಒಬ್ಬರಿಗಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ಆರೈಕೆಯ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಅಂತ:ಕರಣ, ಜೋಡಣೆ, ಸಮುದಾಯೋಲ್ಲಾಸ (ಇವಾನ್ ಇಲ್ಲಿಚ್ ಅವರ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪದ)ವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ನೀತಿ. ಸಂಕಥನ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಬಿಡುಗಡೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶ: ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಮಾಣಗಳ, ಪ್ರಬಲ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾದರಿ, ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಅಧಿಕೃತತೆಯನ್ನು ಬಯಸದ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸತ್ಯ ಆಯೋಗಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಹವಾಲುಗಳು, ಜನನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಗಳು, ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಅವು ಪ್ರಬಲ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಮಾದರಿಗಳು ವಿವರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮರುಕಲ್ಪಿಸುವ ಎಡೆಗಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ಸಮಾಜದೊಳಗೇ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬೆಸೆಯುತ್ತ ನಮ್ಮ ಸಾಂಘಿಕ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ವಾಸ್ತವಗಳ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಜಮಾನ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ತರ್ಕವು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ವರ್ಗ, ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ ಕುರಿತ ಪ್ರಬಲ ಸಂಕಥನವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ತರ್ಕವು ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಬಹಿಷ್ಕಾರದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ, ನಾಗರಿಕ ಮತ್ತು ಅನಾಗರಿಕತೆಯ ತರ್ಕವಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಹವಾಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ನೋವಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ನಿವಾರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಸೆಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದನ್ನು ಇದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೌನವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಮೌನವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಸತ್ಯ, ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಅಂಶವಾಗಿ ಮೌನ ಮುರಿಯುವ ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ ಇದೆ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಬದುಕುಳಿದವರ ದನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದ, ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ, ತಮ್ಮ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ದನಿಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಬಲ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಕಥನಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳೆ ಕುರಿತ ಅರ್ಥಗಳು, ಸಂಕೇತಗಳು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲು ಸಂಕಥನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಪದೇಪದೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತಡುತ್ತದೆ. ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಾದ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗಿಸಿದ ಜನಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರಬಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಜನರ ಕೈಗೇ ಅವರ ಜೀವನಲೋಕಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದು ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಗುರಿ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಯುದ್ಧ, ವೃತ್ತಿ, ಭದ್ರತೆ, ಪುರುಷಪ್ರಧಾನತೆ, ಬಡತನ ಕುರಿತ ಪ್ರಬಲ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುವ ದನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಅವಕಾಶದ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ತೆರೆಯವಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ನಾವು ಚಿಂತಿಸಲು, ಅನುಭವಿಸಲು, ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಜೋಡಿಸಲು, ಕನಸು ಕಾಣುವ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ದಿಗಂತವಾಗಿವೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ಅವಕಾಶವ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಸ ದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ, ಹೊಸ ರಾಜಕಾರಣದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಇದು ದಕ್ಷಿಣದ ಜಗತ್ತಿನ ದನಿಗಳು ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳು ಒಂದೆಡೆ ನೆರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಅರಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಜ್ಞಾನದ ಸಮೃದ್ಧ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವವರಿಂದ, ಶೋಧಕರನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ, ಬಡತನವನ್ನು ಬಡವರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು. ಮಹಿಳಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ನಿರೂಪಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಒಳಗಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ; ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದುದನ್ನು ರಾಜಕೀಯದೊಂದಿಗೆ; ತರ್ಕವನ್ನು ಕಾವ್ಯದೊಂದಿಗೆ, ಕುಣಿತವನ್ನು ಕುಣಿಯುವವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆಯುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳಾನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ತರ್ಕವನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಜ ಚೈತನ್ಯವ ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ನನಗೊಂದು ಕತೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲ, ತರ್ಕ, ಇನ್ನೊಂದು ನೆಲದ ಕತೆ. ಇರಿ, ನಿಮಗೆ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕಾಲಾತೀತ ಆರೈಕೆಯ ಕತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕತೆ; ಟ್ಯಾಗೋರರ ಬಡವರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಕತೆ; ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನೆನ್ನೆ ನಡೆದ ಕತೆ. ಅದು ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಷಾಮದ ಕಾಲವೂ ಆಗಿದ್ದು, ಶ್ರಾವಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಿತ್ತು. ಬಡವರು, ಹಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಥಾಗತ ಬುದ್ಧ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ: ಯಾರು

ಈ ಜನರಿಗೆ ಉಣ್ಣಲು ನೀಡುವಿರಿ? ಯಾರು ಇವರಿಗೆ ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವಿರಿ? ಯಾರು ಈ ಹಸಿದವರ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸುವಿರಿ? ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ರತ್ನಾಕರನತ್ತ ನೋಡಿ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧ ಕಾದ. ರತ್ನಾಕರ ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ: ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಭು ಈ ಹಸಿದವರ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಲು ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸಾಲದು. ನಂತರ ರಾಜನ ಸೇನಾಪತಿ ಜೈಸೇನನತ್ತ ಬುದ್ಧ ತಿರುಗಿದ. ಜಯಸೇನ ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿದ: ಖಂಡಿತ ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ನೀಡುವೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವಿಲ್ಲ. ನಂತರದ ಸರದಿ ಧರ್ಮಪಾಲನದು. ಆತನ ಬಳಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿತ್ತು. ಆತ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ವಾಯುದೇವ ನನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿದ್ದು, ರಾಜನ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದ. ಜನ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅವರು ವಿಪರೀತ ಹಸಿದಿದ್ದರು. ಭಿಕ್ಷುಕನ ಮಗಳು ಸುಪ್ರಿಯ ನೆರೆದವರಲ್ಲಿದ್ದು ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೈ ಎತ್ತಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೇಳಿದಳು: ಈ ಜನರಿಗೆ ಉಣ್ಣಲು ನಾನು ನೀಡುವೆ, ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವೆ. ಎಲ್ಲರು ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿದರು. ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಿದರು: ಭಿಕ್ಷುಕನ ಮಗಳು ಎಂಥ ಸಂಪತ್ತೂ ಇಲ್ಲ, ಈ ಆಶಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸುವಳು? ಹೇಗೆ ಮಾಡುವಳು? ಎಂದರೆಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ. ಮೃದುವಾದರೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಸುಪ್ರಿಯ ನೆರೆದಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದಳು: ಹೌದು, ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬಡವಿ. ಆದರೆ ಅದರೊಳಗೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯ, ನನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇದೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾನು ನೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವೆ. ಸುಪ್ರಿಯಳ ಮಾತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ತರ್ಕದಿಂದ: ಅವಳು ಆಸ್ತಿ, ಲಾಭ, ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ತರ್ಕವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಆರೈಕೆಯ ನೀತಿಯತ್ತ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತ. ಸಂಬಂಧಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಘನತೆಯುಳ್ಳ ಸಮುದಾಯದ ಜನರಾಗಿ ಬಡವರನ್ನು ಆಕೆ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಘಟಕವನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಯಜಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ತರ್ಕವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮರು–ಕಟ್ಟಲು, ಮಹಿಳೆಯರ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳ ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಲವರ ಪರವಾಗಿ ಆಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ; ಕನಸನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುತ್ತಾಳೆ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ. ಈ ಕನಸಿನೊಂದಿಗೆ ವಾಸ್ತವದ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ತುರ್ತು ಈ ಹೊತ್ತಿನದು. ಈ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ಯಾಲೆಸ್ತೇನಿನ ಕವಿ ಲೀಸಾ ಸುಹೇರ್ ಮಜಾಜ್ ಅವರ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಇಂತಿದೆ:

ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಸೆಗಳ ತದನಂತರ ಬೆಳಕು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ಬೆಳಕು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ತಾವುಗಳ ಹುಡುಕುತ್ತದೆ.
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿರುಕುಗಳ ತುಂಬಿ ಪ್ರತಿ ತಾವಿಗೂ ಜಾರುತ್ತದೆ.
ಮಹಿಳೆಯರ ಕೊಲೆಗೈಯ್ದ ಮನೆಗಳು, ಬೀದಿಗಳು, ದ್ವಾರಗಳು.
ಬೆಳಕು ನೆತ್ತರ ಕಲೆಗಳ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ,
ಬೆಳಕು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ, ದೇಹಗಳನೆಸೆದ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ.
ಬೆಳಕು ಸದ್ದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ಜಾಗಗಳ ಅರಸುತ್ತದೆ.

(ಶಿಖರೋಪನ್ಯಾಸ, ಕಾರಿನ್ ಕುಮಾರ್, ವಿಮೋಚನಾ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ವೇದಿಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರು)

ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ

• ಪ್ರೊ. ನೀಲಗಿರಿ ಎಂ. ತಳವಾರ್

ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ಶ್ರೋತೃಗಳು ಆಗಮಿಸಿರುವುದು ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದ ಗಂಭೀರತೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲು ಕಳೆದ ವರ್ಷವೇ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಲಾಯ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟದೊಂದಿಗಿನ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಖರ್ಚು–ವೆಚ್ಚದ ಬಾಬ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಅನುದಾನ ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ.

ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗೆಗೆ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇವೆ. ಕಾರಿನ್ ಕುಮಾರ್, ಸುನಂದಾ

ಜಯರಾಮ್‌ರಂಥ ಹೋರಾಟಗಾರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾದ ಈ ಸಂಕಿರಣವು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲವು. ನಾವೆಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ. ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ನಿರ್ಭೀತಳಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಕಾಲ ಬರುವವರೆಗೂ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶತಶತಮಾನಗಳು ಕಳೆದರೂ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿವೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ ಈ ಸಭಾಂಗಣ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎಂಬ ಭಾವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

(ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ನುಡಿ, ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು)

ಅತ್ಯಾಚಾರ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು

• **ಡಾ. ಬಾನು ಮುಷ್ತಾಕ್ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು,** ಹಾಸನ

'ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ 14 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷದವರ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದವರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಡಗಿದೆ'

ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಿಡುಗಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. 1990ರಿಂದ 2008ರ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ದ್ವಿಗುಣಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಅನಿಷ್ಟ ಫಲವೆಂತಲೂ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಲಿಯಾದವರ ವಯಸ್ಸಿನ ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳು ಹಾಗೂ ಆರೋಪಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನೀ ನಿಲುವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟಾಚುಟರಿ ರೇಪ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ

ಸಂದರ್ಭವೇನೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಕ್ರಮ ಲೈಂಗಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯು ನಡೆದಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವಳು/ವಯಸ್ಸಿನವನು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಚಲಿತ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾಚುಟರಿ ರೇಪ್ ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕಳು ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಕೂಡಾ ಕಾನೂನು ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಆರೋಪಿಗಳ ಪೈಕಿ 98% ಪುರುಷರು ಇರುವುದರಿಂದ ಬಲಿಯಾದವರನ್ನು ಮಹಿಳೆ ಎಂತಲೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಅ) ಬಲಿಯಾದವರ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೋಡ ಬಹುದಾಗಿದೆ.ಯಾವನೇ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಯಸ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹದಿಹರೆಯದ (ಪ್ಯುಬರ್ಟಿ) ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿರುವ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮೈನರ್ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಹದಿಹರೆಯ ಪೂರ್ವದ ಮಗುವಿನ (ಪ್ರಿ ಪ್ಯುಬೆಸೆಂಟ್ ಚೈಲ್ಡ್) ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಸಗುವ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಚೈಲ್ಡ್ ಸೆಕ್ಷುಯಲ್ ಅಬ್ಯೂಸ್ ಅಥವ ಮೊಲೆಸ್ಟೇಶನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಸೆಕ್ಷುಯಲ್ ಅಬ್ಯೂಸ್ ಅಥವ ಮೊಲೆಸ್ಟೇಶನ್ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಗುರುತರವಾದ ಹೀನ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಶನಲ್ ಕ್ರೈಮ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಬ್ಯೂರೋದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 2012ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 24923 ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವರದಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆ ಪೈಕಿ 24470 ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಅಥವಾ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಂದ ನಡೆದಿವೆ. ಪ್ರತಿ 22 ನಿಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ 1,00,000 ಮಕ್ಕಳು ನಾಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ . ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಒಂದು ಅಮಾನವೀಯವಾದ ಕುಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಆರೋಪಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಚರ್ಚೆಯು ಆರಂಭವಾದದ್ದು ನಿರ್ಭಯಳ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ಆರಂಭವಾದ ಆ ಘಟನೆಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕರಾಳ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರ

ಮತ್ತು ಬರ್ಬರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ ಆರೋಪಿಯು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಆಕೆಯ ಗುಪ್ತಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆಯನ್ನು ತೂರಿಸಿದ್ದು ಯಾರೂ ಕೂಡಾ ಕ್ಷಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ರಾಕ್ಷಸೀಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಲು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸಶಕ್ತನಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದ ಹಾಗೂ ಮೃಗೀಯ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಷ್ಕರುಣಿಯಾದ ಆತ ಕಾನೂನಿನ ಕುಣಿಕೆಯಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ನುಣಿಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಕಾನೂನಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಎಂಬುದು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ.

ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ ಆರೋಪಿಯ ವಿಚಾರಣೆಯು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವ ಜುವೆನಿಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಭಯಳ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆರೋಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಮೈನರ್‌ನ ಅಪರಾಧವು ಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಜುವೆನಿಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿತು. ಸದರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಯ ಆರೋಪವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರೂ ನಂತರ ಆತನನ್ನು ಸುಧಾರಣಾ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು 3 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವನು 'ರಕ್ಷಣಾಗೃಹ'ದಲ್ಲಿ ಇಡುವಂತೆ ಆದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ವಿಶೇಷ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿತು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಕೊಲೆಯ ದೋಷಾರೋಪಣೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು, ತದ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿಗೆ 3 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅದೂ ಕೂಡ ರಕ್ಷಣಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಆದೇಶ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಎಂಬುದು ಬಹುತೇಕ ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಯಿತು. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ 3ವರ್ಷಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಅತಿಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಾಗಿದ್ದು, ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ವಿಚಾರಣಾಧೀನ ಕೈದಿಯಾಗಿ ಸುಧಾರಣಾ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 8 ತಿಂಗಳು ಕೂಡಾ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾನೂನಿನ ವಿಡಂಬನೆಯೇ ಸರಿ. ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪು ಹೊರ ಬಂದ ದಿನ ಕಪ್ಪು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಂಪು ಮೈನರ್ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿತು. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಹಾಲಿ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಫರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಲಘು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸ ಬಾರದು ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

2013ರ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಸ್ಟಿಸ್ ವರ್ಮಾ ಸಮಿತಿಯು ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ವಯಸ್ಕ ಕಾನೂನಿನ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅನ್ವಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಲಯವು ಕೂಡಾ ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿಲುವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿತು, ಜುಲೈ 2013ರಲ್ಲಿ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟನೆಯನ್ನು ಕೋರಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಕಾಯಿದೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದ ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಆಗಸ್ಟ್ 2013ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದ ತೀರ್ಪು ಹೊರ ಬಂದ ನಂತರ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು' 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ 16 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯು ಡಿಸೆಂಬರ್ 2013ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ನೋಟ್‌ವೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದು, ಹೀನ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ 16 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿದ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ವಯಸ್ಕ ಕಾನೂನು ಅಂದರೆ, ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಉಪಬಂಧಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ.

2013ರ ಶಕ್ತಿ ಮಿಲ್ಸ್ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ಫೋಟೋ ಜರ್ನಲಿಸ್ಟ್‌ನ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರ ದೊರಕಿದ ನಂತರ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸದರಿ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಪರೇಟರ್ ಒಬ್ಬಾಕೆಯೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಫಿರ್ಯಾದನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಆಪೈಕಿ ಮೂವರು ಆರೋಪಿಗಳು ಎರಡೂ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಒಟ್ಟು 7 ಮಂದಿ ಆರೋಪಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕರಣಗಳು ದಾಖಲಾದವು. ಆರೋಪಿಗಳ ಪೈಕಿ ಇಬ್ಬರು ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಐದು ಮಂದಿ ಆರೋಪಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯು ವಯಸ್ಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಐವರಿಗೂ 20ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ಮೂವರಿಗೆ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ಸದರಿ ಐದು ಮಂದಿ ಆರೋಪಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ವಯಸ್ಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಜೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯು ಜುವೆನೈಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಬಾಲಾಪರಾಧಿ ಸ್ನೇಹಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಆಶಯದನ್ವಯ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದಿದ್ದು, ಅವರುಗಳ ಆರೋಪವೂ ಕೂಡಾ ನಿರ್ವಿವಾದಿತವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಯಿತು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಜೆ ಎಂದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಸಜೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರೂರ ವ್ಯಂಗ್ಯವೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸದರಿ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ನಾಸಿಕ್‌ನ ಸುಧಾರಣಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಚಲಿತ ಕಾನೂನಿನ್ವಯ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ವಯಸ್ಕ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ವಿನಾಯತಿ ದೊರಕಿತು.

ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಗ್ರಾಸವಾದ ಇವೆರಡು ಪ್ರಕರಣಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕಂಡುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ – ನಿರಂತವಾಗಿ ಮೈನರ್‌ಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಘೋರವಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದು ಕಠಿಣತಮವಾದ ಸಜೆಯಿಂದ ವಿನಾಯತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದಂತಹ ಕಾಳಜಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಕಾನೂನಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾದದ್ದು 150 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. 1850ರ ದಿ ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಾಲಪರಾಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರೂಪಿತವಾದ ಕಾನೂನು. 15 ವರ್ಷ ಒಳಗಿನ ಬಾಲಕರು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್ ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಸದರಿ ಬಾಲಕನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನ ಅಭಿಮತವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಸುಧಾರಣಾಶಾಲೆಗಳ ಕಾನೂನು 1897 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಯಾರಾದರೂ 15 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸುಧಾರಣಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಆಶಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. 1986ರಲ್ಲಿ ಬಾಲಾಪರಾಧ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂರಲಾಯಿತು. ನಿರ್ಲಕ್ಷಿತ ಅಥವಾ ಬಾಲಪರಾಧಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪುರ್ನವಸತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಒದಗಿಸ ತಕ್ಕಂತಹುದು ಎನ್ನುವ ಕಾನೂನನ್ನು

ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ 1986ರ ಕಾನೂನಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 2ಎಯ ಪ್ರಕಾರ 16 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೀರದ ಬಾಲಕ ಮತ್ತು 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಮೀರದ ಬಾಲಕಿಯನ್ನು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿವರಣೆ ಇತ್ತು. ತದನಂತರ 2000ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾದ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರ ಹಾಗೂ ಬಾಲಕಿಯರ ವಯಸ್ಸು ಎರಡನ್ನೂ ಕೂಡ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಚಲಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಬೇಗ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದಂತಹ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿವೆ; ಫಿಲಂಗಳೂ ಕೂಡಾ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಇನ್‌ಸಾಫ್ ಕಾ ತರಾಜೂ ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಗ್ಲಾಮರೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅತ್ಯಾಚಾರದಂತಹ ಹೀನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿದಂತಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಮೈನರ್‌ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ನಂತರ ಈ ರೀತಿಯ ಫಿಲಮ್‌ಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಹೀರೋಗಳನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಎಳೆ ಹರೆಯದ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಟನಟಿಯರನ್ನು ಅವರ ಸ್ಟೈಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವವರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲಪುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಬಹಳ ಬೇಗ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿಯಂತೂ ಬಹಳ ವಿಕೃತವಾದ ಬ್ಲೂಫಿಲಂಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸುಲಭ ಅವಕಾಶ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುವ ಹಿಂಸೆಗೆ ಯಾವುದೇ ತಡೆ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪಿಡುಗಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಅಪಾಯಕಾರೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೂಡಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ? ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಾ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅತ್ಯಂತ ಹೀನಾಯವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಮತ್ತು ಘೋರವಾದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೇ?

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಇಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಅನ್ನುವ ವಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಮೈನರ್ ವಿವರಣೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 17 ವರ್ಷ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 16 ವರ್ಷ ಎಂದು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳು 16 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಕರಣದ ಗಂಭೀರತೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ವಯಸ್ಕ ಕಾನೂನಿನ ಮೇರೆಗೆ ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಕೆಲವು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈನರ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಅಸಂವಿಧಾನಿಕವೆಂದು 2005ರ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅಂತಹ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಿತು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಯೌವನವನ್ನು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅವನ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಎರಡೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೇವಲ ಅವನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮಾನದಂಡವಾಗಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನು, 18 ವರ್ಷವಯಸ್ಸಿನವನನ್ನು ಬಾಲಕ ಎಂತಲೂ 18 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಕಳೆದರೂ ಆತ ವಯಸ್ಕನೆಂತಲೂ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿನದ ಅವಧಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಬದಲಾಗುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ಅಪರಾಧ, ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ಅಪರಾಧ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಎನ್ನುವ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಲ್ಲಿ, 10ರಿಂದ 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕರಣದ ಗಂಭೀರತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಾಲಾಪರಾಧಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೋ? ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ವಯಸ್ಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕೋ ಅನ್ನುವ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕಾರ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು 10ರಿಂದ 13 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಅನ್ನುವಂತಹ ಯಾವ

ವಿನಾಯತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನೀಡದೆ ವಯಸ್ಕ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ನಿಯಮಗಳೇನೆಂದರೆ, ಮೈನರ್‌ನಿಂದ ನಡೆಸಲಾದಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಹಾಗೂ ಕೊಲೆ ಮುಂತಾದ ಘೋರವಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತ ಬಾಲಾಪರಾಧಿ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನೀಡದೆ ಅವನನ್ನು ವಯಸ್ಕ ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸುವ ಪದ್ದತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಸ್ಟಿಸ್ ವರ್ಮರವರು ನಿರ್ಭಯ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ಬಾಲಕರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸಿ ವಯಸ್ಕ ಜೈಲುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಯಸ್ಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿ ಪಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೂಡತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜವು ಜಾಣ ಕಿವುಡನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಅನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿನ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಥವಾ ಅವರ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದು ಹಾಗೂ ಆ ಬಾಲಕನ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೇ ಅಥವ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಸಂವಹನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಹಾಗೂ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಮಾಹಿತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಲೈಂಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 16ರಿಂದ 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಯುವಕರನ್ನು ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹೀನಾಯವಾದಂತಹ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನೀಡೋದಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಯಾವುದಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಯಾರಾದರೂ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ 18 ವರ್ಷ ತುಂಬದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನಿಂದ ಆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ನಂತರ ಅವನು ಮೈನರ್ ಎಂದು ವಯಸ್ಸಿನ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಹಾಜರು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು 3 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸುಧಾರಣಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕಾನೂನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕೊಲೆ, ಡಕಾಯಿತಿ

ಮುಂತಾದ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ 14ರಿಂದ 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕರನ್ನು ಯಾವ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಡಗಿದೆ. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಮತ್ತು ನೊಂದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನೀ ಸಂಘರ್ಷ ಉಂಟಾದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ? ಇದೊಂದು ಬಹು ಚರ್ಚಿತ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅನಾಗರೀಕ ಅವಘಡ ಘಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಶಕ್ತಿ ಮಿಲ್ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಭಿಯೋಜಕರಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಉಜ್ವಲ್ ನಿಕಮ್‌ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಾದಲ್ಲಿ, “ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳ ಕಾನೂನನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾದ ತೀವ್ರ ತುರ್ತು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಸದರಿ ಕಾನೂನಿನ ಸದ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ.” ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಯೋಚಿತ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಪ್ರಧಾನ ಭಾಷಣ)

ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರೇಪ್ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ

• ಶಕುನ್

ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರೀ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಸೈಕಾಲಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಅನ್ನಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದಾಗ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು ಇದು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾದ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಕೇಸ್ ಆಯಿತು. ಇಂಥ ಹೀನ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಬೇಕು? – ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಡೆಲ್ಲಿಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಕ್ರೋಶ ತುಂಬಾ ಇತ್ತು. ನಾವೇ ನೋಡಿದ್ದೀವಿ, ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯಂತೂ ತುಂಬಾ ಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿರೋಧ ಮಾಡಿದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ

ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲವು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಏನೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಾವು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಾಲಕರಿರಲಿ, ದೊಡ್ಡವರಿರಲಿ ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ರೇಪ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ ಗಲ್ಲುಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ರೆ ರೇಪ್ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ. ಅಪರಾಧಿಗೆ 14 ವರ್ಷಗಳು ಅಥವಾ ಜೀವಮಾನಪರ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ರೇಪ್‌ಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆಯೇ? ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಆಗಿವೆ. ಒಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿಖರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್‌ಸಿಆರ್‌ಬಿ ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ವಿಷಯ ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದರೂ ಶಿಕ್ಷೆ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಪರಾಧ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಮಗುವಿಗೆ, "ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ? ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡ್ಕೋ! ನಿಂಗೆ ಜೀವನ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಬದುಕು" ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲು ಶಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪರಾಧಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಜೀವನ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ/ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಬರೀ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಎನ್ನುವುದು ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಅಬ್ಸರ್ವೇಶನ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಇವೆ. ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ 18 ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಆ ವಯೋಮಿತಿ ದಾಟಿದವರು ವಯಸ್ಕರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಅಬ್ಸರ್ವೇಶನ್ ಹೋಂ ಹಾಗೂ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಅಬ್ಸರ್ವೇಶನ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸ್ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಕೊಳ್ತಾರೆ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಹೋಂ ಅಂದ್ರೆ, ಶಿಕ್ಷೆ ಆದಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಧಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರೋ ಮಗೂಗೆ 14 ವರ್ಷ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಜೀವನ ಅಂತ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ರೂ ಆ ಮಗು ಸರಿಯಾಗಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಅಂತ

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯಾ ಅಂತಾನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆ ನಾವು ನೋಡಿದಂತೆ, ಅಬ್ಸರ್ವೇಶನ್ ಹೋಮ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದು, ವಾರ್ಡನ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಕೊಡದೆ ಇರೋದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ. ಇಂಥಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗೋ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶ ಇರುದಿಲ್ಲ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಅಂತ ನಾಮ್ ಕಾ ವಾಸ್ತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳೋದು? ಈಗ ಬ್ರಿಟನ್ ನಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆದಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವ 10–14 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಂಭೀರ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಬಹುದು ಅಂತ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವ ಅಪರಾಧ ಕಡಿಮೆ ಆಗಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರೋ ಮಗು ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಜೀವನ ಮಾಡೋ ಸಾಧ್ಯತೆ ಒದಗಬೇಕು. – ಈ ಎರಡು ಗುರಿ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಂತ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಅಂತ ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಕ್ರೋಶವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ತುಂಬಾ ಜನ ಹೇಳ್ತಾರೆ; ಹೌದು, ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ರೇಪ್ ಮಾಡಿದಾನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಅಥವಾ 8 ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಆತ ಹೊರಗೆ ಬರ್‍ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ? ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇರೋದು ಒಂದೇ. ಅದು ಕಾನೂನು. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವೇ ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ, ಸುಧಾರಣಾ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಪಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತೆ?

ಜುವಿನೈಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಆ್ಯಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಸರ್ವೀಸ್ ಅನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಶಿಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಸರ್ವೀಸ್ (ಸಮಾಜಸೇವೆ) ಮಾಡೋಕೆ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜುವಿನೈಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮಾಡೋಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು? ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕ ಹೋಂನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೇರೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ, ಅವಕಾಶವನ್ನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲವೆ. ನಾವೆಲ್ಲಿದ್ದೀವಿ? ಅಂಥಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಒದಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ)

ಪರಿಹಾರ: ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಗಳು

• ಮಲ್ಲಿಗೆ

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆ ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಕಗ್ಗಂಟಿನಂಥದ್ದೂ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಹಿಂಸಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಕೀಲೆ ಗೆಳತಿ ಶೀಲಾ ರಾಮನಾಥನ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂಬುದನ್ನು 'ಮಹಿಳೆಯ ಘನತೆಯ ಮೇಲಿನ ದಾಳಿ' ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಲೈಂಗಿಕ ಹಿಂಸೆ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಹಾಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾನದಂಡಗಳೂ ಇವೆಯೇ? ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಹನವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅಂದರೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಆಗಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನದ ಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ವಿಚಾರದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಾವು ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸು ಎಂದು ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮಹಿಳೆಯ

ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನದ ಆರಂಭದ ವಯಸ್ಸು ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಚರ್ಚೆಯ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಿಳೆಯ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನವು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ. ಜೆರಾಲ್ಡಿನ್ ಫೋರ್ಬ್ಸ್‌ರವರು ಬರೆದಿರುವ 'ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ 1860ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಸುದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. "ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನದ ಆರಂಭ ಅವರು ಋತುಮತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಆಘಾತದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿ ಸಣ್ಣವಳಿರುವಾಗಲೇ ಮದುವೆ ಆಗುತ್ತದಾದರೂ, ಆಕೆಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಋತುಮತಿಯಾದ ನಂತರವೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾರತದ ಮುಖಂಡರುಗಳು ವಿವರಿಸಿದರೂ, ಅದು ಕೂಡಾ ಅಸಾಧ್ಯದ ಸಂಗತಿಯೆಂದೇ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ದಾಂಪತ್ಯದ ಆರಂಭವು ಹುಡುಗಿಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರ 1860ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋಡನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಆದರೆ, ಈ ವಯಸ್ಸು ಎಷ್ಟೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಪ್ರಮುಖರು ಈ ವಯಸ್ಸು 10 ವರ್ಷಗಳೆಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದರು! ಈ ವಿಚಾರ ಮತ್ತೆ 1880ರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದು ನಂತರ 1892ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವ ವಯಸ್ಸು 12 ವರ್ಷಗಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು." (ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ). ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಪುರುಷರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಪ್ಪೆಂದು ಕಾಣದೇ ಹೋದದ್ದು! ಇದರ ಜೊತೆಗೇ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಈ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. 1911ರಲ್ಲಿ ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯ ಪ್ರಕರಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿದ್ದು ದಾಖಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದ ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ದೊಡ್ಡವಳಾದ ನಂತರ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಕೆ, ಈ ವಿವಾಹ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ನಡೆದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ಗಂಡನ ಕುಟುಂಬ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ, ಆಕೆಯ ಪತಿಯು ಪತ್ನಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖರು ಆತನ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಆರಂಭಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ತನಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಆತನ ವಾದಕ್ಕೇ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿತು, ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ಆಗಲೂ ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ 5 ವರ್ಷಗಳ ಕಠಿಣ ಸಜೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ರಮಾಬಾಯಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕಿಯರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ 5 ತಿಂಗಳ ಸಜೆ ನೀಡಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಂಬದು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟೀಕಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ದುರಂತ! ಈಗಲೂ ಭಾರತದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪತ್ನಿಗೆ 16 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪತಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವೈವಾಹಿಕ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ! ಇದರ ಹಿಂದಿನ ತರ್ಕ ಏನು ಎಂಬುದೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಕಾನೂನು ಕರ್ತೃಗಳ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ತಮ್ಮ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಹಿಂಸಾತ್ಮವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಇತರ ಹಿಂಸೆಯ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಗಂಡ–ಹೆಂಡತಿಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವೇ ಹಿಂಸೆಯ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ 16 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಬಲವಂತದ ಸಂಬಂಧ ಅತ್ಯಾಚಾರವಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನೂನೇ ಹೇಳುವುದು, ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧದೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಹೊರಗೆ ಮಹಿಳೆಯ ನಿರ್ಧಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗಲೂ, ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಚಾರವೇ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವೋ ಅಥವಾ ತೀರಾ ವಯಸ್ಸಾದ ವೃದ್ಧೆಯೋ ಆದರೆ, ಅಥವಾ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಬಲಿಪಶುವಿನ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಮಾಜವಾಗಲೀ, ನ್ಯಾಯಾಂಗವಾಗಲೀ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಲೈಂಗಿಕ ಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾದದ್ದು ವಯಸ್ಕ ಮಹಿಳೆಯಾದರೆ, ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಅತ್ಯಾಚಾರವೋ, ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಲೈಂಗಿಕ

ಸಂಬಂಧವೋ ಎಂಬುದರ ಸುತ್ತ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಾಚಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಎರಡು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಈ ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರ 7 ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆ ನಡೆಯಿತು. ಬಹಳ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಜನರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು. (ದೆಹಲಿ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲೂ ಬಲಿಪಶುವಿನ ಸಾವಿನ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು). ಆದರೆ ಈ ದೇಶದ 'ಪ್ರಗತಿಪರ' ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರ ಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಕರ್ತನ ಮೇಲೆ ಆತನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಯುವತಿಯು ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳದ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ 'ಅನೈತಿಕ' ಸಂಬಂಧದಿಂಧ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು, ಹಣದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್‌ಮೇಲ್‌ತನಕ ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನುಮಾನಗಳ ನೆರಳುಗಳೂ ಹರಿದಾಡಿದವು. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಕುಖ್ಯಾತವಾದ ಭಂವರೀದೇವಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮಥುರಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಾಗಲೀ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಅವರ ಮೇಲಾದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ, ದೆಹಲಿ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ, ನ್ಯಾ. ವರ್ಮಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾದಾಗ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳಾಪರರೂ, ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದ/ಬಲವಂತದ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ಪ್ರಕರಣದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕಿದೆ.

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸು ಎಂಬ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುವ ಪುರುಷನ ವಯಸ್ಸು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 12ರಿಂದ 19ರವರೆಗಿನ 'ಟೀನೇಜ್' ಯುವಕರು ಲೈಂಗಿಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂಬುದೇ ಪುರುಷಾಧಿಪತ್ಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದಾದರೂ, ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಇಂತಹ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರದ ಉಪಭೋಗಿ ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಾರಣವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಸಿನೆಮಾ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಡೌನ್‌ಲೋಡ್‌ಗಳು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಲಾಭ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಅಮಾಯಕ ಯುವಕರನ್ನು ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ದೆಹಲಿ ಪ್ರಕರಣದ ಆರೋಪಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮೈನರ್ ಆಗಿದ್ದದ್ದು ಇದರ ಸುತ್ತಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆತನಿಗೂ ಮರಣದಂಡನೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ದನಿ ಕೇಳಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜೋ-ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ಅತ್ಯಾಚಾರ ಒಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇದರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾರದು. ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಮೂಹಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಮಗ್ರ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಮಹಿಳಾ ದೌರ್ಜನ್ಯ ವಿರೋಧಿ ಒಕ್ಕೂಟವೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ಸಮಕಾಲೀನವಾದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಮಾನವೊಂದರ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯದ ವಿಶಾಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸವಾಲನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

(ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ)

[illegible]

ಸಾಕಾರದತ್ತ
ಸಮಾನತೆಯ ಕನಸು..
ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನೆಲೆಗಳು

[illegible]

[redacted]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

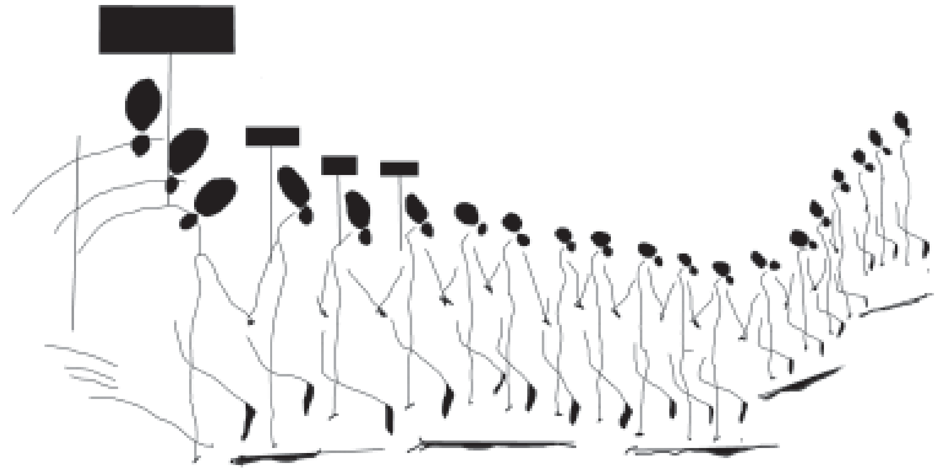

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

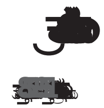

[illegible]

[illegible]